
Hasyashikarashatakam

——
हास्यशीकरशतकम्

——
Document Information

Text title : Hasyashikarashatakam

File name : hAsyashIkarashatakam.itx

Category : misc, sahitya

Location : doc_z_misc_general

Author : G.S.S. Murthy murthygss at gmail dot com

Transliterated by : G.S.S. Murthy

Proofread by : G.S.S. Murthy

Latest update : July 7, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

July 7, 2024

sanskritdocuments.org

હાસ્યશીકરશતકમ્

સકુલનકર્તા - જિ. એસ્. શ્રીનિવાસમૂર્તિ:

ભૂમિકા

આધુનિકકાલે આડ્ગલભાષાયાં હાસ્યરસોદ્દીપકઃ યઃ મિતવાક્યગ્રથિતઃ પ્રબન્ધઃ “જોક્” ઇતિ કથ્યતે, તસ્ય પરિચયઃ સંસ્કૃતભાષાયાં અસ્યાં પુસ્તિકાયાં ક્રિયતે । શતં હાસ્યશીકરાઃ અસ્યાં પુસ્તિકાયાં પ્રકાશ્યન્તે ।

નવરસેષુ હાસ્યરસઃ પરિગણિતોઽપિ સંસ્કૃતસાહિત્યે શિષ્ટજનાસ્વાદનયોગ્યહાસ્યરસજનકાઃ રચનાઃ વિરલા એવ । નાટકાડ્ગભૂતવિદૂષકપાત્રમુખેન તથા રૂપકાડ્ગભૂતપ્રહસનેષુ ચ યત્ હાસ્યમિતિ પ્રયુજ્યતે તત્ બહુશઃ અશ્વીલતાસીમાનં ગ્રામ્યતાં ચ પ્રાપ્નોતિ । પદ્ય-ગદ્ય-ચમ્પૂકૃતિષુ હાસ્યરસઃ ન દૃશ્યતે એવ ઇતિ કથયામઃ યદિ તત્ સત્યદૂરં ન ભવતિ ।

વૈદ્યા અપિ હાસ્યશીલતા આયુર્વૃદ્ધયે સ્વાસ્થ્યક્ષેમાય ચ ઇત્યામનન્તિ । કિઞ્ચ, સંસ્કૃતકૃતિરચયિતાઃ સંસ્કૃતયોગક્ષેમાય નૂતનવિદ્યાઃ અન્યભાષાસાહિત્યશાખાપ્રયોદિતાઃ કૃતીઃ રચયેયુઃ ઇતિ સર્વે સંસ્કૃતવિદ્વાંસઃ સંસ્કૃતપ્રેમિણઃ અભિલષન્તિ । તદભિલાષપૂરણે હાસ્યશીલતાવૃદ્ધયે ચ ઇયં રચના કિઞ્ચિત્કરી ચેત્ અયં લેખકઃ કૃતાર્થઃ નૂનમ્ ।

ઇમે શિષ્ટજનપઠનયોગ્યાઃ હાસ્યશીકરાઃ આડ્ગલભાષાયામ્ અન્યભાષાસુ ચ બહુશઃ પ્રચલિતા, “બ્લાગ્”રૂપેણ સંસ્કૃતે હૃત્પ્ઃ//સિમ્લેસન્સ્કિત્ । બ્લોગ્સ્પોત્્ઓમ્/ જાલપુટે અનૂદ્ય લેખકેન પ્રકાશિતાઃ એવ । અતઃ કેષાઞ્ચિત્ પાઠકાનામત્ર નવ્યતા ન ઘોતયેત । તથાપિ સંસ્કૃતસમૃદ્ધ્યર્થં કૃતામ્ ઇમાં કૃતિં સર્વે પઠન્તુ, પઠિત્વા હસન્તુ, મોદન્તામિતિ સપ્રશ્રયમાશાસ્તે લેખકઃ ।

ઇતિ શમ્,

જિ। એસ્. શ્રીનિવાસમૂર્તિ:

બેડ્ગલૂરુ-૭૮

૧. બાલચેષ્ટા-૧

રજન્યાં કાર્યનિરતા માતા બાલં સુતમવદત્, “વત્સ, ગૃહપૃષ્ઠે સંમાર્જની કોણે વર્તતે તામાનય” ઇતિ । બાલઃ પ્રત્યવદત્, “અહં ન ગચ્છામિ । બહિઃ ગાઢઃ અન્યકારઃ” ઇતિ । માતા પ્રત્યવદત્, “મા ભૈષીઃ, ઈશ્વરઃ સર્વદા સર્વત્ર તવ રક્ષકઃ ભવતિ । ભયં પરિત્યજ્ય ગચ્છ” ઇતિ । ભીતઃ બાલઃ પુનરવદત્, “અમ્ભ, ઈશ્વરઃ અધુના ગૃહપૃષ્ઠેડપિ વર્તતે કિમ્ ।” માતા અવદત્ “નિસ્સંશયં વત્સ” ઇતિ । બાલઃ, “બાઢં ગચ્છામિ” ઇતિ વદન્ ગૃહપૃષ્ઠદ્વારપર્યન્તમગચ્છત્ । તત્ર સ્થિત્વા કવાટમીષદુદ્ધાટ્ય અવદત્, “ઈશ્વર, કૃપયા કોણે સ્થિતાં સંમાર્જનીં મહ્યં દેહિ” ઇતિ ।

૨. શ્વશ્રૂઃ-સ્નુષા-૧

સાયં યદા પુરુષઃ કાર્યાલયાત્ ગૃહમાગતઃ તદા તસ્ય ભાર્યા અશ્રુપૂર્ણનયના આસીત્ । પુરુષઃ ચકિતઃ ખિન્નશ્ચ તામપૃચ્છત્, “કિમિદમ્? કિં પ્રવૃત્તમ્?” । ભાર્યા અવદત્, “અધ તવ જનન્યા પરિભૂતાડસ્મિ” । સઃ અવદત્, “કથમિવ વા ભવેત્? સા અન્યનગરે વર્તતે ખલુ?” । સા પ્રત્યવદત્, પ્રાતઃ તસ્યાઃ સકાશાત્ તુભ્યં પત્રમેકં સમાગતમ્ । તત્ કુતૂહલાવિષ્ટા પિધાનમપાવૃત્ય અપઠમ્ । તત્ર અન્તે તયા લિખિતમ્, “પ્રિયે સ્નુષે, કૃપયા એતત્ પત્રં મમ પુત્રાય દેહિ” ઇતિ ।

૩. મદ્યપાનમ્-૧

પાનલોલઃ પિતા તરુણં પુત્રમાત્મના સહ પાનાગારમનયત્ । પુત્રસ્ય ઇદમેવ પ્રથમપાનમાસીત્ । ઉભૌ પાતું પ્રારભેતામ્ । પુત્રઃ પ્રારમ્ભ એવ પિતરમવદત્, “તાત, કથય કદા અહં પાનાત્ વિરમૈ ।” કતિપયચષકાનાપીય પિતા પુત્રં સ્મલિતવાચાવદત્, “પુત્ર, પશ્ય તત્ર દ્વૌ દીપૌ દૃશ્યેતે । યદા ચત્વારઃ દૃશ્યન્તે તદા પાનાત્ વિરમસ્વ ।” પુત્રઃ ચકિતઃ પ્રત્યવદત્, “તાત, તત્ર એક એવ દીપઃ દૃશ્યતે ખલુ” ।

૪. મતિવિભ્રમઃ-૧

મનોવૈદ્યાલયે કશ્ચન રુગણઃ પાર્શ્વપર્યકું નિષીદન્તમન્યં રુગણમબ્રવીત્, “ભોઃ, વયસ્ય, ઈશ્વરેણ અહં જગતઃ સાર્વભૌમઃ નિયુક્તોડસ્મિ” । “ચદ્વદસિ તત્ મૃષા ખલુ । મયા ત્વં ન નિયુક્તોડસિ” ઇતિ પ્રત્યવદદન્યઃ ।

૫. મૌઢ્યમ્-૧

દેવદત્તઃ એકદા જટકાખ્યતુરગશકટિકાયાં ગચ્છતિ સ્મ । માર્ગે દેવદત્તઃ શકટિકાચાલકં પપ્રચ્છ, “ભોઃ, નગર્યાં કા વાર્તા?” । કિચ્ચિચ્ચકિતઃ ચાલકઃ અવદત્, “આર્ય, ન કાચિદપિ વાર્તા શ્રુતા મયા । પરં તુ મમ વયસ્યઃ કૂટમેકં દદૌ । તદિત્યં, “મમ પિતુઃ પુત્રઃ વર્તતે યઃ મમ અગ્રજોડપિ ન અનુજોડપિ ન ભવતિ । સઃ કઃ? આર્યઃ કથયિતુમર્હતિ । “દેવદત્તઃ ચિરમચિન્તયત્ તથાપિ ઉત્તરં દાતું ન શશાક । પરાભૂતઃ અવદત્, “ન જાને । સઃ કઃ? કથય” ઇતિ । ઉચ્ચૈર્વિહસ્ય ચાલકઃ અવદત્, “આર્ય, અહમેવ” । દેવદત્તોડપિ ઉચ્ચૈર્જહાસ, “રુચિરં ખલુ તવ કૂટમ્ । તવ નામ

डिम्?” बालकः अवदत्, “मम नाम मोडम्मद् उस्मान्” । “बाढे, त्वं कुत्र वससि?” । “मुस्लिम् मोडल्लायाः प्रथम वीथ्याम्” । देवदत्तः कृच्छ्रेण बालकस्य नामधामविशेषान् कण्ठस्थमकरोत् ।

अथ कदाचित् सः तस्य वयस्येन नरदत्तेन सममिलत् । कुशलप्रश्नानन्तरं नरदत्तं पप्रच्छ, “मित्र, अहं कूटमेकं वदामि । उत्तरं कथयसि डिम्?” इति ।

नरदत्तः प्रत्यवदत्, “अथ डिम्, उत्तरं दातुं यते । कथय । “देवदत्तः अकथयत्, “मम पितुः पुत्रः ऐकः वर्तते । सः मम अग्रजोऽपि न, मम अनुजोऽपि न । सः कः नरदत्तः चिरं विचिन्त्य अवदत्, “क्षमस्व, उत्तरं न मे भाति “इति । देवदत्तः उच्यैः विडस्य अवदत्, “सरलं भलु कूटम् । सः मोडम्मद् उस्मान् यः मुस्लिम् मोडल्लायाः प्रथमवीथ्यां वसति” इति । नरदत्तश्च उच्यैर्जडास उस्मान् वयस्य नामधामविशेषान् कण्ठस्थं यकारं य ।

६. दाम्पत्यम्-१

देवदत्तः चिराय अकृतोद्गाढः आसीत् । तस्य सर्वे वयस्याः विवाडिता भवतुः । भडवः देवदत्तमपृच्छन् । “कुतस्त्वमकृतोद्गाढः वर्तसे? डिम् कारणम् ?” इति । देवदत्तस्य धृष्टमेव उत्तरमासीत्, “अहं किं करवाणि? याः कन्याः मर्त्यं रोयन्ते ताः मम मात्रे न रोयन्ते” । कश्चन वयस्यः नरदत्तनामा देवदत्तमसूयत्, “वयस्य काञ्चन त्वन्मातृसदृशीं कन्यां निश्चिनु । तदा सा तव मात्रे रोयते” । देवदत्ताय नरदत्तस्य सूयना अरोयत अवदस्य, “बाढम्, तथैव करिष्यामि” इति ।

दिनेषु गच्छन्सु ऐकदा नरदत्तः देवदत्तेन सह सममिलत् । देवदत्तमपृच्छत्, “मित्र, त्वं किं विवाडितोऽसि । “नैव, मित्र” । “कुतः? त्वं मम सूयनां नाङ्गीकृतवान् डिम्?” । “मित्र, तव सूयनामनुसृत्य अेव कृच्छ्रेण मन्मातृसदृशीं कन्यामेकां अवरयम् । सा मम मात्रे भृशमरोयत । परं तु किं कथयानि?” नरदत्तः अवदत्, “कुतः परं तु? कथय” । देवदत्तः अवदत्, “कन्या मम पित्रे न अरोयत भलु” ।

७. दाम्पत्यम्-२

अकबरमहाराजः अमात्यं बीरबलमवदत्, “सभे, महाराजोऽप्यहं भार्याधीनः अेव भवामि । अतः मम मनः दूयते । किं करवाणि?” इति । बीरबलः प्रत्यवदत्, “प्रभो, अत्र विचित्रं डिम्? चिन्तनीयं डिम्?” इति । अकबरः अपृच्छत्, “किम् त्वमपि तव भार्याधीनः?” इति । बीरबलः अब्रवीत्, “निस्संशयं प्रभो अहं भार्याधीन अेव । सर्वे गृहस्थाः भार्याधीना अेव” इति । “कथमित्यं ब्रवीषि? अहं भवेयम्, त्वं भवेः, तत्कारणात् सर्वे गृहस्थाः भार्याधीना इति न सिद्ध्यति” इति । बीरबलः अगदत्, “आज्ञापयतु महाराजः, राजसभामामन्त्रयाव । सभ्यान् सर्वान् अस्मिन् विषये प्रष्टुमर्हति महाराजः । “अकबरेन बीरबलस्य सूयना अङ्गीकृता राजसभा य आमन्त्रिता ।

अकबरः कुशलप्रश्नानन्तरं सभ्यान् अवदत्, “भोः सभ्याः धृष्टानीं राजमन्त्रिणाय धयं सभा न आडूता । बीरबलः वदति, “सर्वे गृहस्थाः भार्याधीना अेव” इति । अस्मिन् विषये मम संशयः अस्ति । अत अेव यूयमत्र आडूताः । ये सभ्याः बीरबलस्य वाक्यमनुमोदन्ते ते मम वामपार्श्वे आगत्य निधीदन्तु । ये नानुमोदन्ते ते मम दक्षिणपार्श्वे

आगत्य निषीदन्तु “एति । अलवः राज्ञः वामपार्श्वे अडैकशः आगत्य न्यषीदन् । अेक अेव राज्ञः वामपार्श्वं न जगाम । अन्ततः सः शनैः यलन् राज्ञः दक्षिणपार्श्वमागत्य न्यषीदत् । विस्मितः राज्ञा तमपृच्छत्, “सप्ते, किमिदम्? त्वमेक अेव बीरबलमतं नानुभोदसे?” । सः मन्दं मन्दमुत्तरमब्रवीत्, “प्रभो, अेतद्विषये किमपि वक्तुं न समर्थोऽस्मि । मयि निर्गच्छति गृहात् मम भार्या मामवोयत्, “कदापि जनवृन्दं मा प्रविश” एति । अत अेव अलं वामपार्श्वं नागच्छम्” एति ।

८. दाम्पत्यम्-३

पतिपत्न्योः वाग्वाढः अलवत् । कुपितः पतिः अवदत्, “त्वयि विधाता एयत्सौन्दर्यं एयन्मौढ्यं य कुतः अयुजत् ?” एति । पत्नी अवदत्, “शृणु, विधाता तथा मामियतीं सुन्दरीमकरोत् यथा त्वं मां वृणुयाः । तथा मामियतीं मूढामकरोत् यथा त्वां वृणुयाम्” एति ।

९. स्मलिताभिज्ञानम्-१

कदायन देवदत्तः रात्र्यां भेङ्गलूरुनगरात् जालार्पेट्टेपुरं गन्तुं भेङ्गलूरु-येत्रै रेल्-यानमारुरोड । रेल्-यानः जालार्पेट्टेपुरं रात्रौ अेकवादनसमये उपागच्छति ढलु । अतः सः रेल्-शयनकोष्ठ-निर्वाडकं प्रार्थयत्, “अलं कुम्भकर्णवत् स्वपिमि । कृपया लवान् मां अलात् प्रबोध्य जालार्पेट्टेपुरे मम रेल्-यानात् अवरोडणे साडार्यं करोतु” एति । निर्वाडकः देवदत्तस्य प्रार्थनामन्वमन्यत, “तथैव करोमि” एत्यवदथ्य ।

यदा परेद्युः प्रातः रेल्-यानः येत्रैनगरीमागतः, तदा लुकुटिं कृत्वा दन्तान् कटकटाय्य य एतस्ततः यलन्तं “यदि मम दृष्टिपथं गतो लवति तं निर्वाडकं लनिष्यामि” एति वदन्तं देवदत्तमितरे अपश्यन् । अन्यतमः अन्यमवदत्, “असौ कुतः लान्तयित्त एव एत्यमुच्यैर्जल्पन् अटति?” एति । सः प्रत्यवदत्, “अस्य विचित्रयेष्टितं न किञ्चित् ढलु । प्रायेण त्वं जालार्पेट्टेपुरे निर्वाडकेन अलात् प्राबोधितं रेल्-यानात् निष्कासितं एतोऽध्यधिकमपलाषमाणं नरं नापश्यः” एति ।

१०. विनोदप्रियता-१

नरसिंहः वयस्यैः सल न्यूयार्ड नगर्यां कस्मिन्श्चित् अडुलूमिसौषे पञ्चाशत्तम लूमौ निवसति स्म । कदाचित् ते यदा उद्योगास्वनिवासां प्रतिनिवर्तितुं प्रवृत्ताः तदा विद्युत्-लङ्गः अलवत् । अतः निवासां प्राप्तुं सौधस्य सोपानश्रेणिं पदभ्यामेव आरुढ्य गमनं तेषामनिवार्यमलवत् । सोपानश्रेणिमारोढुं प्रवृत्ताश्च । आरोडणायसापरिडरणाय अडैकः काञ्चन कथां श्रावयेत् एति तैः स्वीकृतः । नरसिंहं विडाय सर्वे यथाशक्ति कथाः श्रावयामासुः । नरसिंहस्तु अवदत्, “अलं मम कथाम् आरोडणान्ते अेव कथयामि । सा कथा लयावला वर्तते” एति । एतरे सममन्यन्त य । ते यदा आरोडणस्य अन्तिमदशां प्राप्ताः तदा नरसिंहमितरे अवदन्, “मित्र, एदानीं तावत् तव कथां श्रावयसि कश्चित्?” एति । नरसिंहः कथयति, “लो वयस्याः, एयमेव मम कथा । द्वारतालकस्य (door-lock) उद्घाटकः

(key) મમ ઉદ્યોગસ્થાને એવ વર્તતે । અહં તં મયા સહ આનેતું વિસ્મૃતવાનૃ” ઇતિ ।

૧૧. મૌઢ્યમ્-૨

તામ્રકેશિન્યઃ લલનાઃ રૂપવત્યઃ અપિ મન્દબુદ્ધયઃ ઇતિ સર્વે આમનન્તિ ખલુ । કદાચિત્ કાશ્ચન તામ્રકેશિન્યઃ સમેત્ય કસ્યાઞ્ચિત્ પ્રાગલ્ભ્યસ્પર્ધાયામ્ ભાગમગૃહ્ણન્ । પ્રાશ્નિકઃ અન્યતમામપૃચ્છત્, “૧૪ ગુણ્યઃ, । ગુણકઃ, ફલં કિમ્?” । સા અવદત્, “૧૪૭” । ઇતરાઃ તામ્રકેશિન્યઃ એકસ્વરે ઉચ્ચૈરવદન્, “પ્રાશ્નિકઃ અન્યં પ્રશ્નં પૃચ્છતુ” ઇતિ । તાસાં પ્રાર્થનાં સમ્માન્ય પ્રાશ્નિકઃ તામપૃચ્છત્, “દ્વિપગ્ચાહુયોઃ સંયોજનાત્ ફલિતમ્ કિમ્?” । સા ઝટિતિ પ્રત્યુત્તરમદાત્, “પગ્ચવિંશતિઃ” । પુનરપિ સર્વા તામ્રકેશિન્યઃ ઉચ્ચૈરભાષન્ત, “અન્યં પ્રશ્નં પૃચ્છતુ” । પ્રાશ્નિકઃ અપૃચ્છત્, “એકસ્ય એકં સંયોજય” । સા વિચિન્ત્ય અવદત્, “દ્વે” । ઇતરાઃ પ્રસભં તારસ્વરેણ અવદન્, “કૃપયા પ્રાશ્નિકઃ અન્યં પ્રશ્નં પૃચ્છતુ” ।

૧૨. સ્ખલિતાભિજ્ઞાનમ્-૨

કાચન વૃદ્ધા પલિતકેશિની દન્તહીના નમિતાકૃતિઃ દણ્ડાવલમ્બિની વીઘ્યાં શનૈર્ગચ્છતિ સ્મ । કશ્ચન યુવા તાં દૃષ્ટ્વા તસ્યાઃ વયોગૌરવાત્ તાં પ્રણનામ । સા સુદીર્ઘં તં વિલોક્ય સહર્ષમવદત્, “રે, બહૂની વર્ષાણિ ગતાનિ ખલુ ત્વાં વીક્ષ્ય! તદા કૃશઃ અથ સ્થૂલઃ, તદા ઉપનેત્રં નાસીત્ અથ ત્વં ઉપનેત્રધારી, તદા શ્મશ્રુહીનઃ ઇદાનીં તુ વદને પ્રભૂતં શ્મશ્રુ, ગચ્છતા કાલેન મહાન્ ખલુ વિકારઃ । ઇદાનીમેવ તવ નામ સ્મરામિ । તવ નામ રામસામિ ઇતિ ” । - યુવા કિઞ્ચિદ્વિહસ્ય અવદત્, “આર્યે, મમ નામ રામસામિ ઇતિ ન, મમ નામ કૃષ્ણમૂર્તિઃ” । - વૃદ્ધા ઝટિત્યુવાચ, “તવ નામન્યપિ વિકારઃ કિમ્? કાલસ્ય ગતિઃ કિયતી કુટિલા!” ।

૧૩. કૃપણતા-૧

બ્રહ્મદત્તઃ નગર્યા પ્રથિતઃ ધનિકઃ ન્યાયવાદી (lawyer) આસીત્ । તથાપિ કૃપણઃ સઃ કસ્મૈચિદપિ દીનાય કદાપિ ધનં ન દદૌ । દીનસહાયઃ દેવદત્તનામા તમાગત્ય અપૃચ્છત્, “આર્ય, ભવાન્ પ્રથિતઃ ન્યાયવાદી પ્રભૂતં ધનમર્જિતવાન્ ચ । કથમિદં યત્ ભવાન્ કદાપિ દીનેભ્યઃ સાહાય્યં ધનરૂપેણ ન કૃતવાન્” ઇતિ । બ્રહ્મદત્તઃ ગમ્ભીરસ્વરેણ અવદત્ । “ભોઃ, ભવતા વિદિતં કિં મમ માત્રા અર્બુદરોગગ્રસ્તયા રુગણાલયસેવાર્થં પ્રત્યહં દશસહસ્રં રૂપ્યકાણિ વ્યયિતાનિ ઇતિ?” । કિઞ્ચિત્સમ્ભ્રાન્તઃ દેવદત્તઃ અવદત્, “ન વિદિતમ્” ઇતિ । બ્રહ્મદત્તઃ પુનરુવાચ, “ભવતા વિદિતં કિં યન્મમ કલત્રયુતઃ ભ્રાતા યુદ્ધે વ્રણિતઃ ભૂત્વા ઉદ્યોગાસમર્થઃ ચક્રયુતાસને સગ્ચરન્ કાલં ક્ષપયતિ?” । દેવદત્તઃ કુણ્ઠિતવચનઃ નમ્રઃ બભૂવ । પુનરવદત્ બ્રહ્મદત્તઃ, “ભવતા વિદિતં કિં યન્મમ અનુજાયાઃ ભર્તા માર્ગાપઘાતે અગ્નિયત । મમ અનુજાયાઃ ત્રીણપત્યાનિ ઇતિ?” । યાવત્ દેવદત્તઃ “ભવતઃ ક્ષમાં યાચે । નિતરાં દુઃખિતોઽસ્મિ” ઇતિ વિવદિષુરાસીત્ ત્વાદેવ બ્રહ્મદત્તઃ ઉવાચ, “યદાહં તેભ્યઃ કિઞ્ચિદપિ સાહાય્યં ન દત્તવાન્ ઇતરેભ્યઃ કિં પ્રચચ્છેયમ્?” ।

१४. मद्यपानम्-१

कश्चन ब्रह्मदत्तनामा शुण्डापाने आत्मनः यषकस्य पुरतः उपविष्टः पानमपिबन्नेव चिन्तामग्नः आसीत् । अन्यः कश्चन विश्वदत्तनामा धूर्तः तं दृष्ट्वा सपदि तं पानमपिबत् । ब्रह्मदत्तः रोदितुं प्रारभत । विश्वदत्तः तं सान्त्वयितुमवदत्, “ब्रातः, कुतः रोदिसि? अहं अन्यमेकं पानं तुभ्यं क्रीणामि । विनोदायैव ऋणु अहं तव पानमपिबम् “इति ।

ब्रह्मदत्तः रुदन्नेव प्रत्यवदत्, “ब्रातः, किं ब्रवीमि? आप्रातः अध मम मडती दुर्दशा । प्रातः चिराय सुमः उद्योगालयं वेलाभित्कभ्य गतः । मम अधीक्षकः कुपितः उद्योगात् मां निष्कासितवान् । गृहं प्रतिनिवर्तितुमुद्यतः अहं याननिःस्थानमगच्छं यत्र मम यानः केनापि योरेण मुषितः आसीत् । भाटकयानमेकमारुह्य गृहमगच्छम् । भाटकयाने अेव अहं मम धनस्यूतमनवधानेन त्यक्तवान् । गृहं गतः विटपुरुषेण सड रममाणां मम भार्यामपश्यम् । विषण्णः किडुर्त्यतामूढः शुण्डापानमागत्य प्राणत्यागार्थं विषपूर्णां यषकं पिपासामि । तदपि त्वं पिबसि । अडो धिड्मां दुर्भाग्यम् । ”

१५. विनोदप्रियता-२

अहं साक्षात्करं (television) विलोकयन् आसम् । दूरवाण्याः घण्टा व्यनदत् । दूरवाण्यां ललना कारिदपृच्छत्, “सुन्दरेण सड संलपितुमिच्छामि” ।

अहमेकाकी वसामि, मम नाम सुन्दरो न । दूरवाणीसङ्घ्यास्मलनं व्यक्तमभवत् । तथापि विनोदाय तामडमवदम्, “सुन्दरः अधुना अत्र नास्ति । सुन्दराय अपि कश्चित्सन्देशः?”

सा अवदत्, “सुन्दरः कदा पुनरागमिष्यति?”

“प्रायेण दशवादनसमये आगमिष्यति”

“भवान् श्यामः डिम्?”

मम नाम श्यामः न । तथाप्यडमवदम्, “बाढम्, अपि कश्चित् सन्देशः सुन्दराय?” षषदृप्रक्षुब्धवाण्या सा अवदत्, “सः मामवादीत्”, “अध रात्र्यां गृहे अेव तिष्ठामि । मया सड दूरवाण्यां संलप” इति । ” ।

अडमवदम्, “सः अेकडोरायाः प्राङ् रेभया सड विडुर्तुमगच्छत्”

भूयोऽपि कुड्गा सा अवदत्, “रेभा का?”

“सा तस्याः प्रियवयस्या” ।

“तदवगतम् । परन्तु सा का?”

“अहं न जाने । अपि कश्चित् सन्देशः सुन्दराय? ”

“कृपया तं वक्तुमर्हसि, “गृहमागतः सः मया सड दूरवाण्यां संलपतु” इति”

“अपि भवती श्यामा?” अडमपृच्छम् ।

“श्यामा का?” तस्याः कोपः परं काष्ठां प्राप ।

“સઃ શ્યામયા સહ દશવાદનાત્ પશ્ચાત્ વિહર્તુ ગમિષ્યતિ । ક્ષમાં યાયે । ભવતી શ્યામા ઇત્યચિન્તયમ્ । ”

“સુન્દરઃ ક્ષમાં યાયેત ન ભવાન્ । ભવાન્ કૃપયા સુન્દરં વક્તુમર્હતિ, “શીલા દૂરવાણ્યાં અવાદીત્ યત્ ત્વં તયા સહ સંલ્લપિતુમર્હસિ ઇતિ” । સપદિ તયા સમ્પર્કઃ ત્રુટિતઃ ।

ઈશ્વરઃ નિર્દોષં સુન્દરં રક્ષતુ માં ક્ષમતાં ચ ।

૧૬. દામ્પત્યમ્-૪

ન્યાયાધીશઃઃ કચ્ચિત્ સ્વીકુરુષે યત્ ત્વમ્ યતુર્વારં પરિધાનવિપણ્યાઃ ચોરચિતું અન્તરગચ્છઃ?

અભિયુક્તઃઃ બાઢમ્ પ્રભો ।

ન્યાયાધીશઃઃઃ ત્વં કિમચોરયઃ?

અભિયુક્તઃઃ પરિધાનમેકમ્ પ્રભો ।

ન્યાયાધીશઃઃ યતુર્વારં ત્વં ભિન્તિ ભડ્કવા વિપણ્યાઃ અન્તરગચ્છઃ, કથમેકં પરિધાનમેવ અચોરયઃ ।

અભિયુક્તઃઃ કિં કરવાણિ? ત્રિવારં મુષિતપરિધાનવાર્ણઃ મમ પત્ન્યૈ નારોચત ।

૧૭. વાક્યાતુર્યમ્-૧

પ્રથિતભૌતશાસ્ત્રજ્ઞઃ ઐન્દૈનઃ સાપેક્ષતાવાદમધિકૃત્ય વારં વારં નૈકવિદ્યાલયેષુ સભાડ્ગણેષુ ભાષતે સ્મ । સભાયાં ઐન્દૈને ભાષમાણે તસ્ય કાર્-યાનસ્ય સારથિઃ સભાડ્ગણસ્ય કસ્મિંશ્ચન પીઠે એવ ઉપવિશતિ સ્મ । ગચ્છત્સુ દિનેષુ ઐન્દૈનસ્ય ભાષણવાકસ્ત્રોતઃ સારથેઃ કણ્ઠગતમભવત્ ।

કાર્-યાનેન કદાચન તથોઃ સભાડ્ગણં ગચ્છતોઃ, સારથિઃ ઐન્દૈનમવદત્, “આર્ય, યદા ભવાન્ કલાન્તઃ તદા અહમેવ ભવતઃ ભાષણં કર્તુ યતે ।” ઐન્દૈનઃ અવદત્, “તથાસ્તુ, અદ્ય એવ મમ સ્થાને મમ પરિધાનં પરિધાય ત્વમેવ ભાષસ્વ । અહં તવ પરિધાનં પરિધાય સભાયાં ઉપવિશામિ । “તૌ તથૈવ અકુરુતામ્ । સારથિઃ મનાગપિ સ્ખલનમ્ વિના બભાષે ।

ભાષણાનન્તરં કશ્ચન સભ્યઃ કઠિનં પ્રશ્નમેકમપૃચ્છત્ । સારથિઃ અસમ્ભ્રાન્તઃ તત્ક્ષણમેવ “આર્ય, તવ પ્રશ્નઃ અતીવ સરલઃ । મમ સારથિરપિ ઉત્તરં દાતું સમર્થઃ,” ઇતિ વદન્ ઐન્દૈનં અડ્ગુલ્યા નિરદિશત્ ।

૧૮. દામ્પત્યમ્-૫

વૃક્કૌ બયસ્યૌ પરસ્પરમ્ સંલપન્તૌ આસ્તામ્ ।

“દેવદત્, અહો કાલસ્ય મહિમા, અસ્મદ્વયસ્યેષુ બહવો દિવં ગતાઃ । પરન્ત્વહં અસ્મદ્વયસ્યસ્ય બ્રહ્મદત્તસ્ય મરણં ભૂયો ભૂયો શોચામિ ।”

“કુત ઇત્થં, વયસ્ય ?”

“બ્રહ્મદત્તે ઉપરતે અહં તસ્ય વિધવાં પર્યાણયં બલુ ।”

१८. वाक्यातुर्यम्-२

यन्द्रदत्तसूर्यदत्तौ वयस्यौ पादकन्दुककीडासक्तौ परस्परं संलपन्तौ आस्ताम् ।

यन्द्रदत्तः वयस्य, अपि स्वर्गं पादकन्दुककीडा प्रयलति ?

सूर्यदत्तः न जाने, परन्तु यद्यत् त्वत्तः पूर्वं स्वर्गं गच्छेयं तदा तत्र सा कीडा प्रयलति न वा ष्ट्युदन्तं तुभ्यम् आगत्य निवेदयामि ।

यन्द्रदत्तः आढम्, यद्यत् त्वत्तः पूर्वं स्वर्गं गच्छेयं अहमपि तथैव करोमि ।

विधिवशात् सूर्यदत्तः यन्द्रदत्तात् पूर्वं द्विवमगात् । कतिपयदिवसानन्तरं सूर्यदत्तः यन्द्रदत्तस्य प्रत्यक्षमभवत् ।

यन्द्रदत्तः । वयस्य, स्वर्गादागतः किम्?

सूर्यदत्तः :आढम्

यन्द्रदत्तः स्वर्गं का वार्ता? तत्र पादकन्दुककीडा प्रयलति किम्?

सूर्यदत्तः वयस्य, तुभ्यं वार्ताद्वयमानयामि । अेका शुभा अन्या अशुभा ।

यन्द्रदत्तः स्वर्गं पादकन्दुककीडा प्रयलतीति शुभा वार्ता ।

सूर्यदत्तः । तुष्टोऽस्मि । का भवेदशुभा वार्ता ?

यन्द्रदत्तः । आगामिनि रविवासरे तत्र त्वं कीडिष्यसि ।

२०. मदीपानम्-२

रत्नदत्तः शुण्डापानं गत्वा पानमेकमकीर्णात् । यथकात् किञ्चित् पानं पीत्वा शेषं पानं पानडरस्य मुषे प्राक्षिपत्

। यावत् पानडरः यदितः सम्भ्रान्तश्च वक्तुमुद्यतः तावदेव रत्नदत्तः रोदितुं प्रारभत पानडरमवदस्य, “सपे, तव

क्षमां याये । किं करवाणि । अेतत् दुष्कर्म मलता यत्नेनापि रोद्धुमशक्तोऽहम् । पाने पाने अेवमेव करोमि । परं

ग्रीडामनुभवामि रोदिति य । जनाः कथयन्ति अेषः मानसिकव्याधिः षति । “पानडरः स्नेहशीलः अनुभवति य

तमवदत्, “आर्य, मा शुभः । मनोवैद्यमेकमहं जानामि । तेन सङ्गम्य तस्य उपदेशं प्राप्नुहि । शुभं भूयात्” षति

। रत्नदत्तः वैद्यस्य नामधामविशेषान् पानडरात् लब्ध्वा तस्य उपकृतिं प्रशस्य शुण्डापानात् निरगच्छत् ।

गतेषु कतिपयमासेषु यदा रत्नदत्तः पुनरपि तदेव शुण्डापानमागतः तदा तं पानडरः अत्यजानात् तमवदस्य, “आर्य,

अपि त्वं तं मनोवैद्यमगच्छः; रत्नदत्तः जगाद, “आढं सपे । त्वयाहं भूयुपकृतोऽस्मि । मम व्याधिः निरस्तः” षति

। पानडरः प्रीतोऽभूत् ।

रत्नदत्तः यथापूर्वं पानं कीत्वा पातुं प्रारभत । किञ्चित् पीत्वा यथके अवशिष्टं पानं यथापूर्वं पानडरस्य मुषे

प्राक्षिपत् । पानडरः दिग्भ्रान्तः रुष्टश्च अभाषत, “आर्य किमिदम्? पुनरपि मम मुषे पानं प्रक्षिपसि? व्याधिः

निरस्तः षति य वदसि;” । रत्नदत्तः शान्त अेव अवदत्, “अथ किम् । षदानां तु यथापूर्वं कुर्वन्नपि अहं ग्रीडितो

न भवामि न रोदिमि य ।”

२१. मौढ्यम्-३

अमरसिंहः वयस्येन सड कदायन देवालये गतः । सर्वे पादुके अवतार्य देवालये प्रविशन्ति भवु । पादस्यूतपादुकाधारी अमरसिंहस्तु पदभ्यां पादस्यूतौ (socks) य अवतार्य देवालये प्रविष्टः । पादस्यूतयोः अेकः कृष्णवर्णः अपरः रक्तवर्णश्च आस्ताम् । वयस्यः तौ दृष्ट्वा अमरसिंहमपृच्छत्, “मित्र, किमिदम्? अेकः पादस्यूतः कृष्णवर्णः अन्यः रक्तवर्णश्च भवतः ?” अमरसिंहः उत्तरमदात्, “सभे, न जाने कथमित्यमभूदिति । मम गृहेऽपि सदृशौ पादस्यूतौ स्तः ययोः अेकः रक्तः अन्यः कृष्णश्च” ।

२२. आलयेष्टा-२

कश्चन सज्जनः मुहुर्मुहुः उत्प्लवन्तं द्वारधाणासङ्घट्टने सततं प्रयतन्तम् कमपि वामनं आलकं कस्यचिद्भ्रूडस्य पुरतः अपश्यत् । आलकस्य साढाय्यार्थं सः सज्जनः तत्समीपं गत्वा द्वारधाणां समघट्टयत्, आत्मनः सुकृत्या नितरं प्रीतश्च तमवदत्, “तव ष्टिसितं प्राप्तं भवु । अद्य किं करवाव?” ष्टिति । किशोरः “किं करवाव? आवां द्रुतं धावाव” ष्टित्युच्यैर्वदन् सपद्येव अधावत् ।

२३. दाम्पत्यम्-६

कश्चन पुरुषः तस्य वैधमवदत्, “मम भार्यायाः श्रवणसूक्ष्मता क्षयं जिगमिषतीव भाति । किं करणीयम्?” वैधः प्रत्यवदत्, “भवान् प्रथमतः षमां परीक्षां करोतु । मडानसे किमपि कार्यं कुर्वत्याः तस्याः पश्चात् विंशतिऽस्तदूरे स्थितः भवान् तां प्रश्नमेकं पृच्छतु । सा यदि प्रत्युत्तरं न ददाति तदा दशऽस्तदूरे स्थितः तमेव प्रश्नं पृच्छतु । तदापि सा प्रत्युत्तरं न ददाति चेत् तदा पञ्चऽस्तदूरे स्थितः तमेव प्रश्नं पृच्छतु । यावत् सा प्रत्युत्तरं न ददाति तावत् षत्थं तस्याः समीपं गच्छन् प्रश्नमावर्तयतु । तदा तस्याः श्रवणसूक्ष्मता किंयतीत्यवगता भवति । ”

पुरुषः गृहं गत्वा मडानसे अत्रं पयन्त्याः भार्यायाः पश्चादेत्य विंशतिऽस्तदूरे स्थितः अपृच्छत्, “प्रिये, अधावयोःअशनाय किम् “ष्टिति । यदा सा न प्रत्यवदत् सः पञ्चदशऽस्तदूरे स्थितः तमेव प्रश्नमपृच्छत् । सा तदापि न प्रत्यवदत् । दशऽस्तदूरे स्थितः प्रश्नमपृच्छत् । पञ्चऽस्तदूरे स्थितः प्रश्नमपृच्छत् । यदा द्विऽस्तदूरे स्थितः प्रश्नमपृच्छत् तदा तस्याः उत्तरमशृणोत्, “त्रिवारमडमकथयम्, “अद्य कदलीशाकसमन्वितंसूपम् दध्यन्नं य ष्टिति” । तव श्रवणसूक्ष्मता शोचनीया भवु” ।

२४. वाक्यातुर्यम्-३

अेकदा डेयन जनाः विमाने प्रयान्ति स्म । मध्येमार्गे विमानस्य यानयन्त्रे दोषः समपद्यत । पतनभीतिः प्रादुरभूत् । आपत्काले विमानकञ्चुकी सर्वेषां प्राणरक्षककञ्चुकान् वितरति भवु । तथैव विमानकञ्चुकी यथाविधि वितरणार्थं कञ्चुकान् सङ्ग्रह्य सर्वान् ष्ठयमवदत्, “भोः, निवेदितुं दृःषितोऽस्मि यत् विमानपतनभीतिरस्ति । अत्र कश्चित् धर्मनिष्ठः अस्ति किं यः ष्ठयं भक्त्या प्रार्थयितुं शक्तः?” सज्जन अेकः अवदत्, “अडं धर्मनिष्ठः दैवभक्तश्च ।

अहं सर्वेषां क्षेमाय ईश्वरं प्रार्थयामि” इति । विमानकञ्चुकी तं सज्जनमवदत्, “आर्य, कृतज्ञोऽस्मि । अत्र वयं
ऐकविंशतिः स्मः । परन्तु प्राणरक्षककञ्चुकास्तु विंशतिरेव सन्ति । कृपया भवान् आत्मनः क्षेमाय ईश्वरं प्रार्थयतु
। अन्येभ्यः अहं कञ्चुकान् वितरामि” इति ।

२५. श्वश्रूः-स्नुषा-२

स्नुषाः श्वश्रुवः परस्परं बहुमानेन न अवलोकयन्ति इति प्रथा अस्ति भवति । तां प्रथां प्रत्याख्यातुं काश्चन
स्नुषाः श्वश्रुवः योजनामेकामरथयन् । योजना सर्वाः दूरस्थितं देवालयमेकं सन्दृश्य तत्र श्वश्रूणां स्नुषाणां परस्परं
प्रीतिपूर्वकवृत्त्यर्थम् ईश्वरं प्रार्थयिष्यन्ति इत्येषा आसीत् । परन्तु श्वश्रुवः ऐकेन बसू-यानेन देवालयं गता स्नुषाः
अन्येन बसू-यानेन गताः । विधिवशात् श्वश्रूणां यानं दुर्घटनाग्रस्तमभवत् सर्वाः बसू-यानस्थितश्वश्रुवः मृताश्च
। स्नुषाः दुःखदां वार्तामिश्रं श्रुत्वा अश्रूण्यमुञ्चन् य । परन्तु ऐका स्नुषा प्रभूतं रोदितुं प्रारभत । अन्याभिः
सान्त्वनं निष्कलमभवत् । “कुतः इयतीं यातनामनुभवसि इति पृष्टा सा प्रत्यवदत्, “मम श्वश्रूः तद्धानेन प्रातिष्ठत
गृहे अत्र तिष्ठति” इति ।

---

२६. दम्पत्यम्-७

दम्पती कलहमकुरुताम् । पश्चात् परस्परं मौनमाचरताम् । अपरेद्युः पतेः सूर्योदयात् प्रागेव उद्योगाय गमनं
समपद्यत । अतः तस्य प्रातःप्राबोधनार्थं पत्नी प्रति प्रार्थना आवश्यकी अभवत् । तथापि तां प्रति मौनं भङ्ग्युक्तुं
नैच्छत् । अतः रात्रौ तस्यै पत्रकमेकमलिप्तत्, “मां प्रातः पञ्चवादनसमये प्राबोधय” इति । तं पत्रकं तस्याः
उपधानस्य उपरि न्यवेशयत् ।

अपरेद्युः यदा पतिः जागृतः तदा अष्टवादनसमयः आसीत् । यावत् कुङ्कुः पत्नीं पिप्रच्छिपुरासीत् तावदेव आत्मनः
उपधानस्य निकटे पत्रकमेकमपश्यत् । तस्मिन् पत्न्या लिखितमासीत्, “एदानीं पञ्चवादनसमयः जागृडि” इति ।

२७. वाक्यातुर्यम्-४

कदाचित् आङ्गललोकसभायां कश्चन सभ्यः भाषणं कुर्वती सभ्यामुद्दिश्य इत्यमवदत्, “यद्यहं भवत्याः
पतिरभविष्यम् तदा भवत्यै विषमदास्यम्” । सा सभ्या सपद्यैव प्रत्यवदत्, “मडोदय, अथ किम्, यद्वि
भवान् मम पतिरभविष्यत् निस्संशयमहं सडर्षं तद्विषमपास्यम्” इति ।

२८. बालयेष्टा-३

कश्चित् पोगाण्डः तस्य अनुजेन अभिकेन सह गृह्याद्धिः भेलति स्म । सहसा अर्भकः उच्चैः रोदितुं प्रारभत । तयोः
पितामहः गृह्याद्धिरागत्य तं पोगाण्डमवदत्, “अर्भकं किमर्थं रोदयसि? सः यद्वाञ्छति तद्देडि” इति । पोगाण्डः

પ્રત્યવદત્, “અર્ભકઃ આતપે શોષણાર્થં નિવેશિતં રક્તં મરિચં વાચ્છિતવાન્ । તસ્મૈ તમહં દત્તવાન્ । સઃ મરિચં વદને નિક્ષિપ્ય ઇદાનીં રોદિતિ” ઇતિ ।

૨૯. વાક્યાતુર્યમ્-૫

કદાચન કાનિચન મિત્રાણિ સપણમદીવ્યન્ । તેષુ બ્રહ્મદત્તો નામ દેવને પરાજિતઃ પચ્ચસહસ્રરૂપ્યકમિતં ધનહાનિમવામવાન્ હૃદયાઘાતેન તત્રૈવ મૃતિમગાચ્ચ । ઇતરાણિ મિત્રાણિ શોકસૂચનાર્થમુત્થાય પુનઃ દેવને નિરતાણ્યભવન્ । દેવનાન્તે એકઃ અવદત્, “અસ્માસુ કઃ બ્રહ્મદત્તસ્ય પત્ન્યૈ દુખવાર્તાં નિવેદયતિ?” ઇતિ । અન્યઃ દેવદત્ત નામા અવદત્, “અહં સમીક્ષ્ય કૌશલેન યથા સા ભૃશં ન ક્લિશ્યતે તથા સ્તોકં નિવેદયામિ” ઇતિ । સઃ બ્રહ્મદત્તસ્ય ગૃહં ગત્વા બ્રહ્મદત્તસ્ય ભાર્યામવદત્, “ભવતિ, ભવત્યાઃ ભર્તા અધ દેવને રૂપ્યકાનાં પચ્ચસહસ્રાત્ ચ્યુતઃ” ઇતિ । સા ભુમુદિં કૃત્વા ઝટિત્યવદત્, “વદ તં મૃતિં યાતુ” ઇતિ । દેવદત્તઃ પ્રસહ્ય “ભવતિ તથૈવ નિવેદયામિ” ઇતિ વદન્ તસ્યાઃ ગૃહાત્ નિષ્ઠાન્તઃ ।

૩૦. શિતબુદ્ધિઃ-૧

બાલકેન સહ પુરુષ એકઃ શ્મશ્રુવર્ધકવિપણિં પ્રવિષ્ટઃ । પુરુષઃ શ્મશ્રુસંસ્કારપીઠમારુરોહ । શ્મશ્રુવર્ધકઃ તસ્મૈ યથાવિધિ શ્મશ્રુસંસ્કારં કૃતવાન્ ચ । તદનન્તરં પુરુષ અવદત્, “ભોઃ, ઇદાનીં અસ્મૈ બાલકાય શ્મશ્રુસંસ્કારં ભવાન્ કરોતુ । અત્રાન્તરે કાર્યમન્યં કૃત્વા પુનરાગચ્છામિ । “પુરુષઃ નિર્ગતશ્ચ । શ્મશ્રુવર્ધકઃ પુરુષસ્ય વયઃ સંમાન્ય બાલકસ્ય શ્મશ્રુસંસ્કારં કૃત્વા બાલકમવદત્, “બાલ, અત્રૈવ તવ પિત્રે પ્રતીક્ષસ્વ । શીઘ્રમેવ આગમિષ્યતિ” ઇતિ । બાલકઃ અવદત્, “સઃ મમ પિતા ન ભવતિ । માર્ગે માં દૃષ્ટ્વા અવદત્, “તવ શ્મશ્રુસંસ્કારં કારયામિ । મયા સહ આગચ્છ” ઇતિ । અતઃ તેન સહ અહમાગતઃ” ઇતિ । વચ્ચિતઃ શ્મશ્રુવર્ધકઃ પુરુષસ્ય બાલકસ્ય ચ શ્મશ્રુસંસ્કારં મૂલ્યં વિનૈવ અકરોત્ ખલુ ।

૩૧. વાક્યાતુર્યમ્-૬

પ્રસિદ્ધલેખકઃ જાજ્ઞં બર્નાર્ડ્ ષાવર્યઃ કદાચિત્ પ્રસિદ્ધરાજનયપ્રસક્તાય વિન્સ્ટન્ ચર્ચિલાય આત્મનઃ નાટકસ્ય પ્રથમપ્રદર્શનં દ્રષ્ટું પ્રવેશપત્રં પ્રાહિણોત્ । ચર્ચિલઃ ષાવર્યાય ઉત્તરપત્રમલિખત્ । “અનુગૃહીતોઽસ્મિ । પરન્તુ અનવધાનાત્ પ્રથમપ્રદર્શનં દ્રષ્ટું ન શક્નોમિ । ભવતઃ નાટકસ્ય દ્વિતીયપ્રદર્શનં ભવેદ્યદિ અહં તદ્દ્રષ્ટુમિચ્છુઃ અસ્મિ । “અભિભૂતઃ ષાવર્યઃ દ્વિતીયપ્રદર્શનાર્થં ચર્ચિલાય દ્વે પ્રવેશપત્રે પ્રાહિણોત્ ઇત્યમલિખચ્ચ, “મહોદય, દ્વે પ્રવેશપત્રે પ્રેષિતે । યદિ ભવતઃ કોઽપિ સુહૃત્ ભવેત્ તમપિ આનયતુ” ઇતિ ।

૩૨. દામ્પત્યમ્-૮

કેચન સ્ત્રિયૌ સમલપતામ્:

अेका । अलं नलतरां कलान्ता । सदैव मम लत्रां सल कललः सल्लवतल । अतः मम लारः दशलकललमितः न्यूनतरः
जातः ।

अन्या । दुःषलताऽस्मल । कुतस्त्वं वलवाडवलखेदं न कुर्यात्?

अेका । अधुनैव न । मम लारः अद्यापल समुखलतलारात् दशलकललमितः अधलकतर अेव वरतते ।

33. दाम्पत्यम्-९

येन योरेण स्वगृहे ललतलतलर्यै कृतं सः आरक्षकैः लद्धः वरतते ँतल वारतां श्रुत्वा कश्चन पुरुषः आरक्षकालयं गत्वा
आरक्षकमवदत्, “लोलः, अलं योरेण सल संलपलतुमलखामल “ँतल । आरक्षकेन कलमर्थलमितल पृष्टः सः प्रत्यवदत्,
“योऱं प्रष्टुमलखामल, “मम लार्यां प्रलोलधयन् वलना रात्रलमध्यं कथं त्वं गृहं प्रवेष्टवान् । अलं खलरकालात् तया
कर्तुमशक्तोऽस्मल “ँतल ।

34. वाक्यातुर्यम्-७

कश्चित् दीनः यायकः पथल देवसलं यलक्तलख्यलद्धनमयायत ।

देवसलंः । यदल द्वे गृथ्यके तुलभ्यं ददामल तदल त्वं पानशुण्डां गत्वा मधं क्रीणालसल कलम?

यायकः । न कदलयलत्, प्रलोल ।

देवसलंः । देवनगृहे धनस्य पणाले कलम?

यायकः । न कदलयलत्, प्रलोल ।

देवसलंः । कृपया मया सल मद्गृहमागख । मधेन वलना देवनेन वलना नरस्य का अवस्था लवतीतल मम लार्या
पश्यतु ।

35. दाम्पत्यम्-१०

लार्या मलानसे ँतस्ततः परलल्लमन्तं मक्षलकालनने ँधतम् लतारमपश्यत् ।

लार्याः कलं कुरुषे?

लरताः मक्षलकालनने ँधततोऽलम् ।

लार्याः सकलः अल्लूः कख्यलत् ?

लरताः नलस्संशयम् । पञ्चमक्षलकाः अवधलषम् । तासु तलसः मक्षलकावधूः ।

लार्याः स्त्रीपुरुषवलवेकः कथमल्लूत्?

लरताः सः स्पष्ट अेव । तलसः दूरललाषायन्त्रस्य ँपरल स्थलताः द्वौ मधयषकस्योपरल स्थलतौ ।

૩૬. વાક્યાતુર્યમ્-૮

કાચન લલના વિપણિવીથ્યાં ગચ્છન્ વિપણ્યાં પઞ્જરસ્થં શુકમેકમપશ્યત્ । શુકસ્ય સૌન્દર્યમનુભવન્ તત્રૈવ ક્ષણમાત્રં તસ્થૌ । શુકઃ તામવદત્, “ભવતિ, કુરૂપાસુ પ્રથમા ખલુ ભવતી” ઇતિ । અતિકુપિતા સા ભ્રુકુટિં કૃત્વા દ્રુતં સ્વોદ્યોગાય નિર્જગામ । યદા સા સાયમુદ્યોગાત્ પ્રતિન્યવર્તત તદાપિ તં શુકમપશ્યત્ । તદાપિ શુકઃ તામવદત્, “ભવતિ, કુરૂપાસુ પ્રથમા ખલુ ભવતી” ઇતિ । પરેદ્યુઃ યદા સા સ્વોદ્યોગાય ગચ્છન્ તં શુકમપશ્યત્, સ શુકઃ પુનરુવાચ, “ભવતિ, કુરૂપાસુ પ્રથમા ખલુ ભવતી” ઇતિ । અતીવ કુપિતા સા તદ્વિપણિં પ્રવિશ્ય આપણિકમવદત્, “અયિ, ભોઃ, તવ શુકઃ દુર્વયાંસિ વદતિ । યદિ સઃ પુનરપિ યદિ તથૈવ કથયતિ અહં રાજભટે અભિયોગં દાસ્યામિ” ઇતિ । આપણિકઃ તસ્યાઃ ક્ષમામયાચત અવદદ્ય, “ભવતિ, અદ્યપ્રભૃતિ સઃ શુકઃ દુર્વયાંસિ યથા ત્વાં ન ભણતિ તથા કરોમિ” ઇતિ । સાયમુદ્યોગાત્ પ્રતિનિવર્તનસમયે સા સકુતૂહલં તં શુકમપશ્યત્ । તદા શુકઃ અવદત્, “આર્યે” ઇતિ । સા ભ્રુકુટિં કૃત્વા પ્રત્યવદત્, “તતઃ કિમ્” । સઃ શુકઃ સર્ગર્વમભણત્, “મમ કથનેન કિમ્? ભવતી વેતિ ખલુ” ઇતિ ।

૩૭. વૈદ્યઃ-૧

વૃદ્ધૌ સ્વવૈદ્યયોઃ વિષયે સંલપતઃ સ્મ । પ્રથમઃ અવદત્, “ભોઃ, તવ વૈદ્યઃ વિશ્વાસાનર્હઃ । કસ્મૈચિદ્ગુણાય સઃ મૂત્રપિણ્ડવ્યાધિનિવારણાર્થં ઔષધાનિ પ્રાયચ્છત્ । સ રુણઃ પિત્તકોશવ્યાધિના મૃતઃ ખલુ” ઇતિ । દ્વિતીયઃ અવદત્, “તવ વૈદ્યસ્ય વિષયે કિં ભણસિ?” ઇતિ । પ્રથમઃ પ્રત્યવદત્, “યદિ મમ વૈદ્યઃ તુભ્યં મૂત્રપિણ્ડવ્યાધિનિવારણાય ઔષધાનિ પ્રદાસ્યતિ, તદા ત્વં નિસ્સંશયં મૂત્રપિણ્ડવ્યાધિના એવ મરિષ્યસિ” ઇતિ ।

૩૮. દામ્પત્યમ્-૧૧

અમેરિકાદાગતૌ દમ્પતી અરબ્-દેશે પ્રયાતઃ સ્મ । તત્ર કશ્ચન અરબ્-દેશસ્થઃ તૌ દૃષ્ટ્વા ભર્તારમવદત્, “ભોઃ, ઉદ્ગ્રાણાં શતં તુભ્યં દાસ્યામિ । ત્વં તવ સ્ત્રિયં મહ્યં દેહિ” ઇતિ । ચિરેણ વિચિન્ત્ય ભર્તા તમવદત્ । “મમ સ્ત્રિયં ન દાસ્યામિ । સા વિક્રયાય ન ભવતિ” ઇતિ । કુપિતા ભાર્યા ભર્તારમવદત્, “કુતસ્ત્વં તદ્વક્તુ ચિરેણ વિચિન્તયસિ?” ઇતિ । ભર્તા પ્રત્યવદત્, “ઇતઃ અમેરિકામુદ્ગ્રાણાં શતં કથં નેષ્યામિ ઇત્યચિન્તયમ્” ઇતિ ।

૩૯. વિનોદપ્રિયતા-૧

મધપાનજનિતદુષ્પરિણામાનાં વિષયે કશ્ચન પ્રાણઃ સભાયાં ભાષતે સ્મ । સઃ સર્વેષાં બોધયિતું પ્રયોગમેકમકરોત્ । ચષકં મદ્યેન પૂરયિત્વા ચઞ્ચલં કૃમિમેકં તસ્મિન્ ન્યક્ષિપત્ । કૃમિઃ તૂર્ણમગ્નિયત । તદા સભામુદ્દિશ્ય અભાષત । “આર્યાઃ, કથયત, અસ્માત્ પ્રયોગાત્ કિમવગતમ્?” । ધર્મદત્તઃ ઝટિત્યુત્થાય અવદત્, “ભોઃ, ઇદં સુસ્પષ્ટમ્ । મધપાનં કૃમિરોગં રુણઙ્કિ” ઇતિ ।

४०. शितभुङ्क्तिः-२

कृषीवलः कृच्छ्रेण गोडुम्भानवर्धयत् परन्तु योराः पक्वानि गोडुम्भानि (water melons) योरयन्ति स्म । योरान् निरोद्धुं सः दारुङ्कलके “सावधाना भवेत, अत्र गोडुम्भनिवले डिञ्चनगोडुम्भं विषपूरितं वर्तते” इति लिपित्वा दारुङ्कलकं क्षेत्रस्य पुरतः अस्थापयत् । न कोऽपि पक्वानि हलाच्योरयत् कृषीवलः कृतार्थः प्रीतः अभवञ्च । परन्तु कतिपयदिनेषु गतेषु यदा कृषीवलः क्षेत्रमगच्छत् तदा तत्र हलके, “सावधाना भवेत । धेदानीमस्मिन् क्षेत्रे द्वे हले विषपूरिते स्तः” इति लिपितं दृष्ट्वा दिङ्मूढः अभवत् ।

४१. दाम्पत्यम्-१२

तस्मिन् दिवसे वृद्धदम्पत्योः विवाहादनन्तरं पञ्चाशद्वर्षाः गताः आसन् । दम्पती औत्सुक्येन सम्भ्रमेण य तदवसरमुत्सवउपेण आचरतः स्म । सायमीश्वरं प्रार्थयितुं देवालये गतौ । प्रीतः श्वरः प्रत्यक्षो भूत्वा तावदत्, “भोः, युवयोः अन्योन्यप्रेमणा प्रीतोऽस्मि । युवां पृथक् पृथक् वरमेकं यायेथाम् । “पत्नी प्रथमं वरमयायत, “प्रभो, अहं मम पत्या सह जगत्पर्यटनं कर्तुमिच्छामि” इति । श्वरः प्रत्यवदत्, “तथास्तु, पत्युराशा तु का” इति । ञटिति थपलचित्तः पतिरवदत्, “प्रभो, वयसि मत्तः त्रिंशत् वर्षैः न्यूनां भार्या वाञ्छामि” इति । “तथास्तु । श्वः प्रभाते युवयोः वाञ्छे कृत्वायतः” इति वदन् श्वरः अन्तर्दधे । पत्नी नितरां दुःखिता अभवत्, पतिः नितरां लृष्टोऽभवत् । पृथक् पृथक् पर्यङ्के सुप्तवन्तौ कथमपि रात्रिमनयताम् । शर्वर्या प्रभातायां कोऽपि दूतः जगत्पर्यटनाय ताभ्यां विमानानुमतिपत्रमानयत् । पत्नी अत्रेव उत्थाय यानानुमतिपत्रं जग्राह । वृद्धः पतिः पर्यङ्कदुत्थातुं न शशाक । उन्त, सः पत्याः वयसि त्रिंशद्वर्षैः ज्यायान् समभवत् भवु ।

४२. देवनम्-१

देवसिंहः देवनशूरः इति प्रथितः आसीत् । कार्यालयेऽपि सर्वैः सह पणान्धं कृत्वा दीव्यति स्म । कार्यालयस्य कार्ये अनासक्तः कार्यमज्ञानन्यान्श्च बाधते स्म । कार्यालयस्य अधीक्षकः तस्य देवनमोडजतडानिमसडमानः तं स्वकोष्ठमगन्तुमादिदेश । देवसिंहः कोष्ठे यथानिर्दिष्टं प्रविवेश य । “देवसिंह, कार्यालये देवनं न कार्यमिति त्वया विदितमेव । तथापि देवने सक्तः अन्यान्श्च बाधसे । अधप्रभृति देवनात् विरमेः । देवनात् विरमसि न येत् त्वामुद्योगात् निस्कासयिष्यामि” । देवसिंहः, “यथाज्ञापयत्यार्यः” इति वदन् शनैः कोष्ठात् निष्कान्तः । कतिपयक्षणेषु देवसिंहः अधीक्षकस्य कोष्ठे तस्य अनुमतिमादाय पुनः प्रविवेश अवदञ्च, “आर्य, कार्यालये अद्यैव मम अन्तिमदेवनं भवति भवु । अतः अधुना भवता सह देवितुमिच्छामि । अनुमन्त्यामार्थः” । अधीक्षकः विडस्य अवदत्, “मया सह किं देवनम्? कः पणः?” । देवसिंहः ञटित्यवदत्, “आर्य भवतः उरोपृष्ठदेशे बृहत्थ्यामिच्छामि । भवान् वेत्ति किम्?” । यदिति अधीक्षकः अवदत्, “किम् वदसि? न कदापि । निस्संशयं मम उरोपृष्ठदेशे किमपि चिह्नं नास्ति” । देवसिंहः प्रत्यवदत्, “आर्य, चिह्नं न भवति येत् सहस्ररुप्यकानि भवते दास्यामि । परन्तु धेदानीमेव परीक्षा भवेत् । “अधीक्षकः मनस्येव अचिन्तयत्, “मूढोऽसौ विना कारणं मलयं सहस्रं रुप्यकानि दातुं सिद्धोऽस्ति । आढम्, तस्मै समुचितं पाठमुपदिशामि । ममापि सहस्रं

उप्यकानां लाभो भवति” । “देवसिंह, वृथा पराजितो भवसि । मूर्खस्त्वम् । पश्य किमस्ति?” इति वदन् कञ्चुङ् शरीरादपानयत् विवस्त्रमुरोपृष्ठम् देवसिंहाय अदर्शयिष्य । तूर्णं देवसिंहः कोष्ठात् बहिः स्थितं सडोद्योगिनं उरदत्तनामानमाह्वयत्, “उरदत्त, आगच्छ, पश्य, अधीक्षकस्य विवस्त्रमुरोपृष्ठम् । यथाप्रतिज्ञातं मज्ज्यं द्विसडस्रं उप्यकानि देहि” इति ।

४३. डास्यकृच्छ्रः-१

शस्त्रचिकित्सार्थं रुग्णालयं प्रवेशितस्य ब्रह्मदत्तस्य तदानीं शस्त्रचिकित्सा करणीया आसीत् । तदा कायन शुश्रूषिका सयकासन्ध्याम् उपविष्टं तथापि सोद्रेगं स्वहस्ताभ्यां द्रुतं सयकासन्धाः यडे यालयन्तं वैद्यशालायाः प्राङ्गणे भ्रमन्तं तमपश्यत् । तथा सोद्रेगभ्रमणस्य कारणं पृष्ठः ब्रह्मदत्तः प्रत्यवदत्, “भोः, शस्त्रचिकित्सागारे स्थिता शुश्रूषिका अवादीत्, “मा भैषीः, शस्त्रचिकित्सा निर्विघ्नं सुभान्त्यं भविष्यति” इति । शुश्रूषिका प्रत्यवदत्, “भोः, यदि सा त्वाम् एतन्मवादीत् त्वं निर्भयो भवेः भवतु?” इति । ब्रह्मदत्तः प्रत्यवदत्, “भोः, सा मां नावादीत्, सा शस्त्रचिकित्सकमवादीत् भवतु!” इति ।

४४. वाक्यातुर्यम्-८

कस्मिन्निध्नाग्रामे “प्रह्लादयस्त्रिभुवः”नाम नाटकं नाटयते स्म । तत्र ब्रह्मदत्तदेवदत्तौ डिशयकशिपुप्रह्लादपात्रधारिणौ आस्ताम् । केनापि कारणेन नाटकप्रयोजकेन डिशयकशिपुपात्रधारिणो ब्रह्मदत्ताय देयं मासिकवेतनं न दत्तम् । अतः ब्रह्मदत्तः कुपितः आसीत् । सायं नाटके नाटयमाने विषणोः । प्रत्यक्षीकरणाद्गुः प्रयत्नमासीत् । ब्रह्मदत्तेन, “आल, यदि तव विषणुः सर्वान्तर्यामी येत्, सः अस्मिन् स्तम्भेऽप्यस्ति किम्?” इति रङ्गस्य वामस्तम्भं दर्शयन् भणितव्यमासीत् । प्रह्लादपात्रधारिणा देवदत्तेन, “निस्संशयम्, तात” इति भणितव्यमासीत् । तदा ञटिति वामस्तम्भान्तर्हितविषणोः प्रादुर्भावः भाव्यः आसीत् । कुपितः ब्रह्मदत्तस्तु वामस्तम्भस्थले दक्षिणस्तम्भं दर्शयन्, “आल, यदि तव विषणुः सर्वान्तर्यामी येत् सः अस्मिन् स्तम्भेऽप्यस्ति किम्” इत्यपृच्छत् । दिग्भ्रान्तोऽपि प्रह्लादपात्रधारी देवदत्तः प्रत्युत्पन्नमतिः अवदत्, “तात, विषणुः तस्मिन् स्तम्भे नास्ति । अस्मिन् स्तम्भे अस्ति” इति वदन् वामस्तम्भमदर्शयत् ।

४५. वाक्यातुर्यम्-१०

सुन्दरी कन्या कायन वस्त्रापात्रं प्रविश्य किञ्चन वस्त्रमवृणोत् युवानं विकेतारमपृच्छत्, “दशमीटर्-मितवस्त्राय कति उप्यकाणि?” । युवा स्मितवदनः अवदत्, “सुन्दरि, अकेन युग्मनेन प्रति-मीटर्-वस्त्रं कीणीयात्” इति । कन्या एषदपि न प्रक्षुब्धा अवादीत्, “आढम्, दशमीटर्मितं वस्त्रं देहि” इति । युवा सोत्साहं वस्त्रं ममौ साशंसः तस्याः उस्ते न्यक्षिपिष्य । तदा सा कञ्चन वृद्धं तस्याः निकटे स्थितं दर्शयन्नवदत्, “अयं मम पितामहः तुभ्यं वस्त्रमूल्यं ददाति” इति ।

४६. दाम्पत्यम्-१३

मातुलः । “वत्स, अध त्वमभिनन्दनीयः भलु । अद्यैव तव आनन्ददायकदिवसेषु मडत्तमः दिवसः ” ।
स्वस्त्रीयः । “आर्य, मम उद्गाढः अध न भवति । श्वः भलु भविता ”
मातुलः : “जानामि, वत्स, अत अेव अवीमि, “अद्यैव तव आनन्ददायकदिवसेषु मडत्तमः” एति । ”

४७. डास्यकृच्छ्रः-२

विमानानि उडुयनात् प्राक् उडुयनावश्यवेगं प्राप्नुं तदर्थरचितमार्गे कतियननिमिषपर्यन्तं प्रद्रवन्ति भलु । अेकदा
विमानमित्थं प्रद्राप्य अेकदाएढावेलामतिक्रम्य भूतले अेव स्थगितः अभवत् । तदनन्तरं विमानमुदडयत् ।
विमानस्थः यान्त्रिकः गगनसामीमपृच्छत् । “कुतः विमानमित्थं स्थगितमभवदिति । गगभसामी प्रत्युवाय,
“उडुयनपूर्वधावने विमानयालकः विमानयन्त्रे असामान्यशब्दमश्रौषीत् । अपरं विमानयालकमानेतुं विलम्भः
अभवत्” एति ।

४८. वाक्यातुर्यम्-११

कायन स्त्री श्यामानाम्नी उदरवेदनया बाधिता अन्यामपृच्छत्, “वैधं द्रष्टुमिच्छामि । तव परिचितः वैधः कोडप्यस्ति
किम्?” । “अडं कड्यन प्रथितं वैधं वेमि । परन्तु तस्य दर्शनशुल्कमधिकं वर्तते । प्रथमदशने रुष्यकाणां त्रिशतं देयम्
। उत्तरदशनेषु रुष्यकाणाम् शतं देयम्, ” एत्यवदत् । श्यामा तद्वैधस्य वैधागारमगात् । मितव्ययं काङ्क्षमाणा
स्वप्रगल्भतां प्रयुयुजे, वैधमित्थमवदस्य, “आर्य, अडं पुनरागतास्मि । उदरवेदना अधापि बाधते,” एति ।
वैधः प्रगल्भतरः अवदत्, “भवति, भवती गतदर्शने दत्तं भेषजमेव पुनः त्रिवासरपर्यन्तं सेवताम्” एति ।

४९. दाम्पत्यम्-१५

कायन कन्या वृत्तपत्रिकायां विज्ञापनामेकां प्रकाशितवती । “पतिमेकं वाञ्छामि” एति । अपरेद्युः शतानि पत्राणि
तया स्वीकृतानि । सर्वेषु पत्रेषु एदमेव निवेदितम्, “मम पतिं स्वीकुरु” ।

५०. शितभुद्धिः-३

कदायन कृपाणः वणिक् अलमगुमः तस्य मित्राय धनिकाय देववर्मणे रक्तं प्रदाय मरणोन्मुभाय तस्मै श्रुवदानमकरोत्
। कृतज्ञः देववर्मा अमूत्यं मर्शिडीस्-कार-यानम् उपायनरुपेण अलमगुमाय ददौ । अलमगुमः नितरां तुष्टः अभवत्
। पुनः देववर्मा रुगणः अभवत् । तस्मै रक्तदानमवश्यमभवत् । पुनरपि अलमगुमः सडर्षं मित्राय देववर्मणे
रक्तं ददौ । एदानीं तु देववर्मा मित्राय अलमगुमाय किमपि उपायनं न ददौ । अतुष्टः अलमगुमः देववर्माणामवदत्,

“કથમિદમ્ । તદાનીમ્ તુ કાર્-યાનમુપાયનં અદદઃ । ઇદાનીં તુ કિમપિ ન દદાસિ?” । દેવવર્મા પ્રત્યવદત્, “ક્ષમસ્વ મામ્ । ઇદાનીં તુ મમ દેહે પ્રભૂતં તવ રક્તં પ્રવહતિ ખલુ” ।

૫૧. વાક્યાતુર્યમ્-૧૧

ભાર્યા: યદહં દિનપત્રિકા અભવિષ્યમ્ તદા સદા તવ હસ્તયોઃ અસ્થાસ્યમ્ ।
ભર્તા । નિસ્સંશયમ્ પ્રિયે, યદિ મમ ભાર્યા દિનપત્રિકા અભવિષ્યત્ તદા પ્રત્યહં સા નવા અભવિષ્યત્ ।

૫૨. વાર્ધક્યમ્-૧

કાચન વૃદ્ધા બેડ્ગલૂરુ નગરસ્ય રેલ્-નિઃસ્થાનસ્ય વેદિકાયાં સ્થિતા નિકટે સ્થિતં કચ્ચન પુરુષમપૃચ્છત્ ।
વૃદ્ધા: “ભોઃ, મૈસૂરુનગરં પ્રતિ રૈલ્-યાનં નિષ્કાન્તં કિમ્?”
પુરુષઃ: “બાઢમ્” ।
વૃદ્ધા: “શિમોગ્ગાનગરાત્ રૈલ્-યાનમાગતં કિમ્?”
પુરુષઃ: “બાઢમ્” ।
વૃદ્ધા: “ચેન્નૈ નગરં પ્રતિ રૈલ્-યાનં નિષ્કાન્તં કિમ્?”
પુરુષઃ: “માતઃ, અહં ન જાને । ત્વયા કુત્ર ગન્તવ્યમ્?”
વૃદ્ધા: “પુત્ર, લોહપથં તર્તુ વાઞ્છામિ । ”

૫૩. દામ્પત્યમ્-૧૬

કાચન સ્ત્રી વૈદ્યાલયં ગત્વા વૈદ્યં પૃચ્છતિ, “ભોઃ, કિમિદં કૃતં ભવતા? યદા ભવતા મમ ભર્તારિ શસ્ત્રચિકિત્સા કૃતા તદા પ્રભૃતિ સઃ મયિ ઔદાસીન્યં દર્શયતિ, વિરક્ત ઇવ ભાતિ । વિષણ્ણોડહં ભૃશમ્” ઇતિ । વૈદ્યઃ પ્રતિવદતિ, “દેવિ, મયા કિઞ્ચિદપિ દુષ્કર્મં ન કૃતમ્ । સઃ ક્ષીણદૃષ્ટિરાસીત્ । તસ્ય દૃષ્ટિઃ યથા સામાન્યા ભવતિ તથા તસ્ય નચનયોઃ શસ્ત્રચિકિત્સા કૃતા ખલુ “ઇતિ ।

૫૪. હાસ્યકૃચ્છ્રઃ-૩

દ્વૌ નરૌ સ્વર્ગદ્વારે સમભિલતામ્ તથા મિથઃ સમભાષેતામ્ ।
પ્રથમઃ અવદત્, “તવ મરણં કથમભૂત્ ?”
દ્વિતીયઃ: “શૈત્યસાધને (refrigerator) મૃતઃ અભૂવમ્ । કથમભૂત્ તવ મરણમ્?”
પ્રથમઃ । “મમ પત્ની કેનાપિ પરપુરુષેણસહ રમતે ઇતિ સન્દિહ્ય અપરાહ્ને તસ્યૈ પૂર્વસૂચનં ન દદન્ અહમ્ ઉદ્યોગાલયાત્ ગૃહં પ્રતિનિવૃત્તઃ । સા શય્યાગારે એકાકિની પ્રસાધને નિરતા મયા દૃષ્ટા । પ્રબલશક્તુબાધિતેન મયા મમ સૌધે । પ્રથમતલાત્ આચતુર્થતલં પ્રસભં સોપાનમારુહ્ય સર્વાસુ કક્ષ્યાસુ માર્ગણં કૃતમ્ । કુત્રાપિ ન કોડપિ

मम दृष्टिपथं गतः । नितरां क्वान्तः पञ्चमतलमारोढुं सोपाने पदं न्यविशाम् । ञटिति वृद्धयवेदनया मृतोऽभूवम्
” ।

द्वितीयः: “उन्त भोः! यद्वि भवान् प्रथमतले एव निवेशिते शैत्यसाधने अमृगाधिष्यत तदा आवां द्वावपि ञवितौ
अभविष्याव । ”

पप. दाम्पत्यम्-१७

कस्यचित् नरस्य भार्या मृता । मृतायाः शवं शवपेटिकायां विनिवेश्य शववाडकाः शवपेटिकां शवागारमानयन्
। शवागारे शवपेटिका अकस्मात् शवागारस्य भित्त्या विघट्टिता । तदा पेटिकायाः क्षीणकण्ठेन व्याड्रियमाणं
किमपि कन्दितं श्रुतम् । यदा शववाडकैः पेटिकायाः पिधानमपावृतम् तदा सा स्त्री सञ्जुवा एत्यवगतम् । तस्याः
भर्ता विस्मितः किञ्चिद्भीतश्च तामुपयर्थं गृहमानाययत् । सा ततः दशवर्षाणि ञवित्वा कालधर्ममगात् । पुनः
मृतां तां शवपेटिकायां विनिवेश्य शववाडकाः शवागारमानयन् । तदा मृतायाः पतिः शववाडकानवदत्, “भोः,
शवागारस्य अन्तः सावधानं यत्त । पेटिका भित्त्या विघट्टेत” एति ।

पद. वार्धक्यम्-२

कश्चन वृद्धः कश्चन युवा य विपाण्यां परस्परमकस्मात् समघट्टयेताम् । वृद्धः अवदत्, “क्षम्यताम् । भवन्तमहं
नादृशम् । मम पत्नी अस्मिन् जनौघे मम दृष्टिपथात् लुप्ता । तां मृगयामि । “एति । युवा प्रत्यवदत्,
“किञ्चित्करमेतत् । अहमपि मम भार्या मृगयामि । सा शिराय मम दृष्टिपथात् लुप्ता ।” वृद्धः अवदत्, “किंरूपा
सा । तस्याः मार्गणो अहं तव सहायः भवेयम्” एति । युवा सगर्वं सद्गुणं य अवदत्, “सा वरारोडा कुम्भस्तनी
पृथुश्रोणी करतलोदरी भलु । भवतः भार्या किंरूपा?” एति । वृद्धः प्रत्यवदत्, “मम भार्यायाः वार्ता तावदस्तु,
भवतः भार्यामेव विचिनवाव” एति ।

प७. डास्यकृष्णः-४

कश्चित् पुरुषः तमनुसृत्य भषतः शुनकात् भीतः धावति । शुनकस्तु भषन् तमभिधावति ।
अन्य ऐकः तं पुरुषं वदति, “रे, कुतः भषतः शुनकात् भीतः धावसि? न जानासि किम् यत् भषनशीलः शुनकः न
दशति, दशनशीलः शुनकः न भषतीति?” एति ।
पुरुषः प्रत्यवदत् “अहं भ्रुवं जानामि । परं तु अयं शुनकः तमाभाणकं जानाति वा न वा एति संशयग्रस्तः धावामि”
एति ।

प८. दाम्पत्यम्-१८

पृच्छकः कोट्यधीश्वरं पृच्छति, “आर्य, तव कोट्यधीश्वरत्वस्य किम् कारणम्?”

कोट्यधीश्वरः, “मम धर्मपत्नी अेव कारणम्”

पृथकः, “तव धर्मपत्नी वनितामणिः भलु । तव विवाडात् पूर्वं त्वं किमभवः?”

कोट्यधीश्वरः, “अडं दशकोट्यधीश्वरः अभवम्” ।

५९. शितभुद्धिः-४

डैस्तप्रार्थनामन्दिरे रविवासरे प्रार्थनानन्तरं मन्दिरस्य धारणार्थं धनसङ्ग्रहणं कुर्वन्ति । तदा विपर्यस्तशिरस्त्राणामेकं ऐकस्य उस्तात् अन्यस्य उस्तं प्रतिपादयन्ति । सर्वे यथाशक्ति धनं शिरस्त्राणे निवेशयन्ति ।

ऐकस्मिन् प्रार्थनामन्दिरे प्रार्थनानन्तरमर्थकः शिरस्त्राणं धनसङ्ग्रहणाय भक्तवृन्दे निहितवान् । त्रयः कृपणाः वयस्याः धनदाने अनिच्छवः ऐकत्र तत्र आसन् । यदा शिरस्त्राणमपश्यन्, तदा तेष्वेकः मूर्छितवत् सडसा प्ररायामपतत्, अन्यौ द्वौ पतितं तं वडन्तौ द्रुतं मन्दिरात् बडिः अगच्छताम् ।

६०. दाम्पत्यम्-१९

भार्याः कुतस्त्वं सर्वदा तव उस्तस्यूते मम चित्रं निवेश्य उद्योगालयं गच्छसि?

भर्ताः प्रिये, यदा उद्योगस्थले कृच्छ्राणि सम्भवन्ति तदा त्वदीयचित्रावलोकनेन तानि सुगमानि भासन्ते ।

भार्याः अडो मम अद्भुतशक्तिः ।

भर्ताः [नीयस्वरेण] बाढम्, तव चित्रं पश्यन् चिन्तयामि, “अस्याः कठिनतरा बाधा कास्ति?” छति ।

६१. दाम्पत्यम्-२०

परस्थलवासी कश्चन उपाडारालयं गत्वा परिचारिकामाडूय तां वदति, “भोः, शृणु, मड्यं कवोषणां काङ्की, अर्धपकवमपूपद्वयं य कृपया आनय” छति ।

परिचारिका मनाङ्क यडिताडपि ग्राडकसमीप्सितमाङ्गां मन्यमाना तथैव कवोषणां काङ्कीमर्धपकवमपूपद्वयं य आनयति, भोजनकृलकस्योपरि निवेशयति य ।

तदा सः ग्राडकः तां वदति, “बडुनि दिनान्यतीतानि मद्गुडं गत्वा । गृडोत्कण्ठा मां बाधते । अत्र आसने उपविश्य मां यथामति मद्गुडिणीवत् गर्डस्व” छति ।

६२. शितभुद्धिः-५

कृपण ऐकः सततम् अर्जितधने स्तोकं धनं व्यययित्वा, डिग्बिद्धनं भायार्थि प्रदाय शेषं धनं ऐकस्यां पेडिकायां निक्षिपति स्म । अवसानकाले सन्निहिते भार्यामवदत्, “प्रिये, मम धनप्रियता तव ज्ञाता अेव । मयि उपरते मम

सधनां धनपेटिकां मया सलु निवेश्य भूगतां कुरु । “भार्या अवदत्, “प्रिय, निस्संशयं तथैव करोमि, अलं चिन्तया”
 धति ।

कृपणः असूनत्यजत् । विधेया अपि तु स्वार्थपरा भार्या तस्य धनपेटिकात् धनमादाय बैङ्के (bank) स्वसङ्ख्याने
 (account) न्यस्य तद्धनसमानमौल्यं चैकं (cheque) भर्तृनाम्नि विविष्य तत् धनपेटिकायां न्यक्षिपत् भर्तुः शवेन
 साकं भूगतमकरोष्य ।

६३. वार्धक्यम्-४

वृद्धदम्पती अन्यदम्पत्योः गृहे भोजनं स्वीकृतवन्तौ । भोजनानन्तरं पत्नी मखानसं गते, पती तु भोजनगृहे अेव
 संलपन्तौ आस्ताम् ।

वृद्धः धतरमवदत्, “ल्यः आवां कांश्चन भोजनशालां गतौ यत्र भोजनं रसवत्तरमासीत् । ”

धतरः अपृच्छत्, “तद्भोजनालयस्य नाम किम्?”

वृद्धः शिरमश्चिन्तयत्, परन्तु तन्नाम स्मृतिपथं नागच्छत् । तदा वृद्धः धतरमपृच्छत्, “भोः, तत्पुष्पस्य नाम किं यत्
 श्वेतवर्णं मनोहरगन्धि निदाघकाले भूरि प्रभवति य?”

धतरः अपृच्छत्, “मल्लिका धति नाम किम्?” धति ।

वृद्धः प्रत्यवदत्, “आम्, तदेव, उपकृतोऽस्मि” धति ।

वृद्धः तदा मखानसदिशि पश्यन् उच्यैरवदत्, “मल्लिके, मल्लिके, तद्भोजनशालायाः नाम किम्, यत्र आवां ल्यः
 भोजनमकुरुताम्?” धति ।

६४. उधोगिनः-१

द्वौ सिद्धमौ मृगालये आस्ताम् । अेकः मृगालये जातः अपरः वने जातः । अेकदा तौ मृगालयात् पलायितौ
 । मृगालयपालास्तु वनं गतं वन्यसिद्धं कतिपयदिवसेष्वेव पुनरपि निर्बध्य मृगालयमानयन् । मृगालये जातं
 नागरसिद्धं नगरं गतमन्विष्य त्रिमासादूर्ध्वं मृगालयमानीतवन्तः । द्वौ सिद्धमौ परस्परमभाषेताम् ।

वन्यसिद्धः । भोः वयस्य! त्वमेतावत्कालं कुत्र गतः । वने परिभ्रमन्तं मां लीलया न्यगृह्णन् ।

नागरसिद्धः । किं वदामि? अलं नगरे कस्मिंश्चित्सर्वकारकार्यालये दियसानि लेप्यपत्रवृन्देष्वन्तरितः लीलया
 अयापयम् ।

वन्यसिद्धः । उदरपोषणं तु कथमभवत्?

नागरसिद्धः । प्रत्यलं कार्यालयोधोगिनमेकमभादम् । उधोगिनः सङ्ग्रहः सन्ति षलु । अेकः न्यूनः अभवत्
 यद्वि तत्र कोऽपि न जानाति ।

वन्यसिद्धः । कथमिदानीं बद्धः अबू ?

नागरसिद्धः । मया प्रमादः आचरितः षलु । ल्यः काङ्क्षीपरिवेष्टारं बालमभादम् । सपद्यैव तस्य
 अनुपस्थितिः सर्वैः लक्षिता । सर्वे तस्य मार्गणे प्रवृत्ताः अभवन् । तदा लेप्यपत्रवृन्देष्वन्तर्हितं मां दृष्ट्वा भयात्

पलायितवन्तः । मृगालयपालाः आगत्य मां पञ्जरे बबन्धुः ।

६५. दाम्पत्यम्-२१

शिरकालानन्तरं द्वे वृद्धे सान्धौ अभिलताम् । परस्परकुशलानन्तरं ऐका अन्यामपृच्छत् ।

ऐका: “कश्चित् कुशली तव भर्ता?”

अन्या: “मम दौर्भाग्यात् सः दैवाधीनः अभवत् । ”

ऐका: “सुभृशं पित्रास्मि । किमभवत् ?”

अन्या:” ऐकस्मिन् दिवसे तं शाकाय वृन्ताकमानेतुं विपणिं प्रेषितवती । मध्येमार्गं सः लृट्याघातात् मृतः । ”

ऐका: “पश्चात् त्वं किमकरोः ?”

अन्या: “किं करवाणि? शाकाय गृहस्य शाकवाटिकायामारोपितं कूष्माण्डमेव अपयम् । ”

६६. डास्यकृच्छ्रः-५

ब्रह्मदत्तः मरुणशय्यायां शयानः आसीत् । तस्य आभवयस्यः शम्भुः तं द्रष्टुं तत्र आगतः । शम्भुः ब्रह्मदत्तस्य शय्यायाः निकटे स्थित्वा ब्रह्मदत्तमपश्यत् । ब्रह्मदत्तः वक्तुमशक्तः सपेदं शम्भुं उस्तसंज्ञाभिः पत्रं लेपनीं यदातुं प्रार्थयत् । शम्भुः तथैव अकरोत् । यावत् ब्रह्मदत्तः पत्रे किमपि अलिप्यत् तावदेव सः असूनत्यजत् । पित्रः शम्भुः तत्समये तत्पत्रपठनं नोचितमिति मत्वा कञ्चुकस्यूते निक्षिप्य गृहं गतः । गृहे पत्रं व्यस्मरत् अतः नापठय्य । अन्येद्युः ब्रह्मदत्तस्मरणसभा आयोजिता यत्र शम्भुः ब्रह्मदत्तस्य विषये किमपि भाषितुं सर्वैः प्रार्थितः । यावत् भाषितुं प्रारब्धवान् तावदेव सः ब्रह्मदत्तलिपितं पत्रं सस्मार यत् दिष्ट्या तस्य कञ्चुकस्यूते अेव पिहितमासीत् । सः उच्यैरवदत्, “अयि भोः, मरुणशय्यायां शयानस्य ब्रह्मदत्तस्य अन्तिमसन्देशः अधुनैव मम कञ्चुकस्यूते वर्तते । तं सन्देशं सर्वे शृण्वन्तु । “छति । पत्रमपावृत्य प्रथमं तत्र लिपितं स्वगतमपठत्, “रे भूर्भ । मम श्वासाधारस्य आम्बलजनकनालस्योपरि स्थितोऽसि” ।

६७. वाक्यातुर्यम्-१३

परिव्राजकवेषधरः कश्चन भिक्षार्थं ग्रामे अटति स्म । कोऽपि तस्मै भिक्षां न ददौ । अन्ततः कस्याश्चित् गृहिण्याः गृहस्य पुरतः गत्वा भिक्षां ययाये । गृहिणीमकथयञ्च, “भवति! भिक्षां ददातु । यदि भवती भिक्षां न ददाति तदा यथाहं अन्यस्मिन् ग्रामे समाचरं तथैव अत्रापि समाचरामि । “तापसः तपोबलेन मां शपेदिति चिन्तयन्ती गृहिणी भीता तस्मै भिक्षां ददौ । भिक्षां दत्त्वा तं परिव्राजकमपृच्छत्, “भगवन्! अन्यस्मिन् ग्रामे भवता किमाचरितम्?” । भिक्षाम् कवलयन् परिव्राजकः अवदत्, “अयि भोः! निरशनप्रतं समाचरम्” छति ।

६८. वाक्यातुर्यम्-१४

कैस्तालयपूजकः अभ्रियत, स्वर्गद्वारे अन्यैः मृतैः साकं स्वर्गप्रवेशानुमत्यै प्रतीक्षते स्म य । तस्य पुरतः आतपोपनेत्रे वार्णरञ्जितवस्त्रे य धारयमाणः कश्चन आर्यः अपि प्रतीक्षते स्म । स्वर्गद्वारपालकः तमार्यमवदत्, “भोः, कस्त्वम्? कथय । तव स्वर्गप्रवेशयोग्यता अस्ति किमिति परीक्षे” “एति । स आर्यः अवदत्, “अहं विमानयालकः आसम् । कतिपयवर्षेभ्यः पूर्वम् उद्योगात् निवृत्तः अभवम्” “एति । स्वर्गद्वारपालकः स्मयमानः तमवदत्, “स्वागतं भोः, एमे कौशेयवस्त्रे, एमं सौवर्णदण्डं य गृहाण, स्वर्गं सुभमास्व, “ एति ।

अथ द्वारपालकः कैस्तालयपूजकं तथैव अपृच्छत् । कैस्तालयपूजकः गम्भीरस्वरेण अवदत्, “भोः, अहं त्रयस्त्रिंशत् वर्षात् लाण्डन्-नगरे जेम्स्-कैस्तालयस्य पूजकः आसम्” एति । द्वारपालकः तमवदत्, “आढम्, एमे कार्पासवस्त्रे एमं दारुदण्डं य गृहाण । स्वर्गं सुभमास्व” “एति । एषत्सुपितः कैस्तालयपूजकः द्वारपालकमपृच्छत्, “अहो, कथमित्यम्? अस्मै विमानयालकाय सौवर्णदण्डं कौशेयवस्त्रे य दत्तानि, मध्यं पूजकाय दारुदण्डं कार्पासवस्त्रे य दत्तानि । एदं न्याय्यं किम्?” । स्मयमानः द्वारपालकः अवोचत्, “यदा त्वया कैस्तालये धर्मोपदेशः कृतः तदा सभ्याः सर्वे अस्वपन्, यदा सः विमानमयालयत् तदा विमानयात्रिकाः सर्वे एश्वरं प्रार्थयन्त । अत एव सः स्वर्गसुभाय योग्यतरः, “ एति ।

६९. शितबुद्धिः-६

कुतूहली बालः मातरमपृच्छत्, “अम्भ, कुतस्तव कतिथनशिरोरुढाः पलिताः?” एति । माता अस्मिन् समये बालाय सद्दर्शनबोधनं कर्तुं शक्यमिति मन्यमाना तमवदत्, “वत्स, तव अेकैकं दुर्वर्तनं मम अेकैकं शिरोरुढं पलितं करोति” एति । मुग्धः बालः सपदि प्रत्यवदत्, “अम्भ, एदानीमेव जानामि” मातामज्याः सर्वे शिरोरुढाः कुतः पलिता” एति” एति ।

७०. मौढ्यम्-४

कश्चन पुरुषः आरक्षकमुपेत्य अध्यक्षिपत्, “आर्य, कष्टमापतितम् । मम गृहात् योरः साक्षात्करम् (T.V.) अेकं विधाय सर्वाणि वस्तून्त्यादाय पलायितवन्तः” “एति ।

आरक्षकः अपृच्छत्, “आश्चर्यम् भवु । कुतः साक्षात्करम् आदाय न गताः?” ।

पुरुषः प्रत्यवदत्, “अहं साक्षात्करे यलयित्रं प्रेक्षमाणः आसम् भवु” “एति ।

७१. डास्यकृच्छ्रः-६

शर्वर्या गाढान्धकारे पर्जन्यः तडित्तनितसडितधारासम्पातैः वर्षति स्म । ब्रह्मदत्तः अेकाकी विजने राजपथे यलति स्म । “किञ्चित् कारु-यानमागच्छेत् यदि यालकं प्रार्थयित्वा कारु-याने गच्छेयम्” एति चिन्तयन् जलसिक्तः तमसि तडित्ज्वलितराजपथे न्यस्तदृष्टिः शनैः प्रायलत् । तदा किमपि यानं शिरोदीपं विना शनैः आगच्छदिव

દૃષ્ટમ્ । કાર્-યાનસ્ય દ્વારમપાવૃતમાસીત્ । ઝટિતિ કાર્-યાનમારુહ્ય પૃષ્ઠપીઠે ઉપાવિશત્ । યદા સિક્તોત્તરીયં પરિત્યજ્ય સાવધાનં પરિતઃ તમસ્યેવ દૃષ્ટિમચાલયત્ તદા તસ્મૈ અવગતમભવત્ યત્ ચાર્-ચાલકસ્થાનમ્ રિક્તમાસીત્, કાર્-યાને અન્યઃ કોડપિ નાસીત્, પરન્તુ કાર્-યાનં ચલત્રેવ આસીત્ । દિગ્ભ્રાન્તઃ ભયભીતશ્ચ અભવત્ । પર્જન્યે નિરન્તરં વર્ષતિ સતિ સઃ કુત્ર વા ગચ્છેત્ । પીઠે એવ નમિતસકુચિતાડુગઃ ઈશ્વરં પ્રાર્થયન્ તસ્થૌ । સપદિ કાર્-યાનસ્ય વેગઃ વર્ધન્નિવ અભાત્ । રાજપથે દૃષ્ટિં ન્યદધાત્ । કસ્યાપિ હસ્તઃ યાનસ્ય માર્ગનિયન્નાણ્યકં ભ્રામચન્નિવ બભૌ । પૂર્વમેવ ભીતસ્ય બ્રહ્મદત્તસ્ય ભયં સીમાતીતમભવત્ । દૈવવશાત્ રાજપથપાર્શ્વે જવલન્ દીપઃ દૃષ્ટઃ । ઝટિતિ કાર્-યાનાદવાતરત્ । દીપઃ અનતિદૂરે સ્થિતસ્ય કસ્યચન ઉપાહારગૃહસ્ય આસીત્ । તં ગૃહં પ્રતિ દ્રુતં પ્રાચલત્ । અચિરેણૈવ ઉપાહારગૃહમવાપ ચ ।

ઉપાહારગૃહે પરિધાનશોષણં કૃત્વા ઉપાહારં ભક્ષયિતું પ્રારભત । તદા દ્વૌ બૃહત્કાયૌ સિક્તવસ્ત્રૌ પુરુષૌ તત્ર આગતૌ । તયોઃ એકઃ બ્રહ્મદત્તં કૂરદૃષ્ટ્યા પશ્યન્ અન્યમવદત્, “રે, અયમેવ ધૂર્તઃ યઃ યદા આવાં અસ્મત્-કાર્-યાનસ્ય પૃષ્ઠે યાનં હસ્તાભ્યાં બલાત્ પ્રણુદન્તૌ આસ્વ તદા ઝટિતિ કાર્-યાને સમુપાવિશત્” ઇતિ ।

૭૨. બાલચેષ્ટા-૪

“કુતઃ રોદસિ, વત્સ?” માતા અપૃચ્છત્ । બાલકઃ પ્રત્યવદત્, “અમ્બ! પિતા ભિત્તૌ ચિત્રમ્ આલમ્બયિતુમ્ મુદ્રરેણ કીલકં પ્રહરતિ સ્મ । તદા તસ્ય અડુગ્લી વ્રણિતા । અત એવ, “ ઇતિ રોદનનિરુદ્ધકણ્ઠઃ સગદ્દમવદત્ । માતા બાલકમાશ્વાસયન્તી પ્રત્યવદત્, “કિઞ્ચિત્કરં ખલુ તત્ । મા રુદઃ । ત્વયા હસિતવ્યમ્ આસીત્, “ ઇતિ । બાલકઃ ઉચ્ચૈઃ રુદન્ અવદત્, “અમ્બ! મયા હસિતમેવ, “ ઇતિ ।

૭૩. વાક્યાતુર્યમ્-૧૫

કશ્ચન પૂજકઃ રાજપથે ચરન્ અન્યોન્યં વાગ્યુદ્ધં કુર્વતઃ કાંશ્ચન બાલકાનપશ્યત્ । બાલકાન્ વાગ્યુદ્ધાત્ વારયિતુમ્ તાનભિસસાર પપ્રચ્ચ ચ, “બાલકાઃ, યૂયં કુતઃ ઇત્યં કલહં કુર્વન્તઃ સ્થ । કિં કારણમ્?” ઇતિ । તેષુ એકઃ પ્રત્યવદત્, “અયં સુન્દરઃ ગ્રામશુનકઃ સર્વત્ર અટતિ । વયં સર્વે તમ્ આબદ્ધ્ય ગૃહં નેતું વાગ્છામઃ । અસ્માસુ એકેન એવ તં નેતું શક્યં ખલુ । અતઃ યઃ મૃષાવાદે અન્યાન્ જયતિ સ એવ શુનકં ગૃહં નચેત્ ઇતિ અસ્માભિઃ નિર્ણીતમ્ । ઇદાનીમસ્માસુ એકૈકઃ અન્યાન્ મૃષાવાદે જેતું ચતતે” ઇતિ । પૂજકઃ ગમ્ભીરધ્વનિના અવદત્, “બાલકાઃ! મા એવમ્ । અનૃતં કદાપિ ન બ્રૂયાત્ । યદા અહં બાલઃ આસં તદા કદાપિ મયા અનૃતં નોક્તમ્” ઇતિ । ગતેષુ કેષુચિત્ ક્ષણેષુ, બાલકેષુ યવિષ્ઠઃ કશ્ચન તદા અવદત્, “એષ પૂજક એવ શુનકં નેતું યોગ્યઃ ઇતિ ભાતિ । સ એવ શુનકં નચતુ” ઇતિ ।

७४. वाक्यातुर्यम्-१६

कदाचन काचित् स्त्री नद्याः तटे भर्तुः श्रुर्षाकञ्चुकस्य नवीकरणे निरता आसीत् । तदा अकस्मात् तस्याः उस्तात् सूयी नद्याः जले न्यपतत् । तदा सा उच्यैः रोदितुमारब्धा, “मम भर्ता मां ताडयति यद्यत् तस्य कञ्चुकं न नवीकृत्य गृहं गच्छामि चेत्” इति । ईश्वरः तस्याः रोदनं शृण्वन् तत्र आगत्य तस्यै जलात् अेकां सुवर्णसूयीं उद्धृत्य ददौ । सा रुदन्ती अेव अवदत्, “सा सूयी मम न भवति” इति । तदा ईश्वरः तस्यै जलात् अेकां रजतसूयीं उद्धृत्य ददौ । तदापि सा अवदत्, “सा सूयी मम न भवति” इति । तदा ईश्वरः जलात् आयससूयीम् उद्धृत्य तस्यै ददौ । सा लृष्टा अवदत्, “सा सूयी अेव मम” इति । तदा तुष्टः ईश्वरः तिस्रः अपि सूयीः तस्यै सत्यवयनायै ददौ । तदा सन्तुष्टा सा ईश्वरं संस्तुत्य गृहं गता ।

अन्येद्युः सा भर्ता साकं नदीतटे गच्छति स्म । तस्याः भर्ता पदस्पर्शनात् नद्याः जले न्यपतत् । सा ईश्वरं प्रार्थयामास, “परमेश्वर, मम पतिं देहि” इति । ईश्वरः तत्र आगत्य तस्यै विक्रमादित्यं जलाद्गुप्त्य “किमयं तव भर्ता” इत्यपृच्छत् । सा अवदत्, “भाढं स अेव मम भर्ता” इति । तदा कुपितः ईश्वरः तामपृच्छत्, “कथमिदानीम् असत्यं वदसि?” इति । “प्रभो! श्रुणुश्व, यद्यत्, “अयं मम पतिर्नभवति” इत्यवदिष्यं तदा त्वं भोजराजं मम भर्तारं य मल्यम् अदास्यः । इदानीं मम स्वास्थ्यं समुचितं न भवति । पतित्रयप्रीणने अशक्ता ञ्जु । मां क्षमस्व “इति । कृपालुः ईश्वरः तस्याः अङ्गे विक्रमादित्यमेव न्यवेशयत् ।

७५. वाक्यातुर्यम्-१७

कश्चन युवा कार्यालये विवर्णवदनः चिन्तामग्नः आसीत् । तस्य मित्रं तमपृच्छत्, “भोः, चिन्ताकान्तः असि इति मे भाति । किमापन्नम्?” इति ।

” किं वदानि । श्वः मम श्वश्रुवः जन्मदिनम् । तदवसरे मया तस्यै किञ्चिद्गुपायनम् देयम् । उचितमुपायनं किमिति चिन्तयामि “ ।

मित्रं प्रत्यवदत्, “भाण, परुत् त्वया किं दत्तम्?”

“मया तस्यै ङडुमूल्यं श्मशानस्थलं कीतम् ”

मित्रम् उच्यैः उसति वदति य, “त्वया मडार्धम् उपायनमेव दत्तम् । औषमः त्वया तस्यै किमपि न देयं ञ्जु।”

“ कथमित्थं वदसि?”

“श्रुणु, श्वः यदा त्वं तथा सड मिलसि, सा त्वां पृच्छेत् । “जामातः, औषमः मल्यं किमुपायनं प्रयच्छसि ” इति ।

तदा त्वं स्मितवदनः इत्थं वदेः, “मातः, मया परुत् दत्तमुपायनं त्वया

अद्यापि न उपायुक्तं ञ्जु । अतः औषमः किञ्चिदपि न ददामि” इति” ।

७६. बालयेष्टा-१

पिता पुत्रं बालं स्वापयितुं यतमानः अस्ति । बालं स्वकोष्ठे तल्पे शाययित्वा द्वारं पिधाय ङडिरागच्छति । कतिपय क्षणानन्तरमेव बालः उच्यैः कोशति, “तात, अडं जलं पिपासामि । मल्यं जलपूर्णां यषकमानय “इति ।

પિતા ઉચ્ચૈઃ પ્રતિવદતિ, “વત્સ, ઇદાનીં ત્વયા જલં ન પેયમ્ । તૂષણીં સ્વપિહિ” ઇતિ । કતિપયક્ષણાદનન્તરં પુનઃ બાલઃ ઉચ્ચૈઃ વદતિ, “તાત, મહ્યં પિપાસા બાધતે । દ્રુતં જલમાનય “ઇતિ । કુહ્યઃ પિતા ઉચ્ચૈઃ પ્રતિવદતિ, “પશ્ય, અહં જલં ન આનયામિ, યદિ પુનઃ જલાર્થં કોશસિ, તદા ત્વાં દણ્ડયામિ “ઇતિ । પુનઃ કતિપયનિમેષાદનન્તરં બાલઃ ઉચ્ચૈઃ વદતિ, “તાત, યદા ત્વં માં દણ્ડયિતું મમકોષ્ટમ્ આગમિષ્યસિ તદા મહ્યં જલમાનયેઃ” ઇતિ ।

૭૭. હાસ્યકૃચ્છ્રઃ-૭

કશ્ચન પણ્ડિતઃ વાગ્મી કદાચિત્ ગ્રામમેકમગચ્છત્ । યદા ગ્રામવાસિનઃ તસ્ય પાણ્ડિત્યં વાગ્મિતાં ચ અવગચ્છન્, તે તમવદન્, “પણ્ડિતવર્ય! અસ્માનુદિશ્ય પ્રવચનં ભવાન્ કરોતુ” ઇતિ । પણ્ડિતઃ અનુમેને નિર્દિષ્ટ દિવસે વિર્દિષ્ટવેલાયાં પ્રવચનમારભત ચ । પ્રવચન વિષયઃ, “ભારવેઃ અર્થગૌરવમ્” ઇત્યાસીત્ । પણ્ડિતસ્ય નિર્ગલવાગ્ધારાભિઃ ગ્રામીણાઃ સુસિક્તાઃ અભવન્ । પરં તુ પ્રવચને તે કિમપિ નાવગચ્છન્ । ગતેષુ કતિચનનિમિષેષુ કશ્ચન સભ્યઃ નિશ્શબ્દં સભાભવનાત્ બહિરગચ્છત્ । તં નિર્ગચ્છન્તં દૃષ્ટ્વા કતિચન અન્યેડપિ સભામત્યજન્ । ઇત્યં અર્ધમુહૂર્તે ગતે, પણ્ડિતં વિહાય સભાયામેક એવ ગ્રામીણઃ આસીનઃ આસીત્ । પરિભૂતઃ પણ્ડિતઃ તમવદત્, “પ્રિય, ત્વમ્ એક એવ પ્રવચને આસક્તઃ ઇતિ ભાતિ” ઇતિ । સઃ ગ્રામીણઃ અવદત્, “આર્ય, યસ્યાં કુથાયાં ભવાન્ આસીનઃ સા મમ ભવતિ । પ્રવચનાન્તે સા મયા ગૃહં નીયતે । પ્રવચનાન્તં પ્રતીક્ષમાણઃ સ્થિતોડસ્મિ” ઇતિ ।

૭૮. વાક્યાતુર્યમ્-૧૮

મૃગરાજસ્ય વિવાહે મૂષિક આગત્યાભ્યનન્દતિત્યમ્ ।
 “કેસરિ! તવ વિવાહેન તુષ્ણેડહં સુદિવસઃ પ્રામઃ” ॥
 આખોર્ધાર્થ્ય દૃષ્ટ્વા મૃગરાજાનુજોડભત્સયત કુપિતઃ ।
 “રે રે મૂષિક! કથય ક્વ ત્વં ક્વ મૃગરાજો ભ્રાતા ॥ ”
 મૂષિક અવદત્ સભયં । “ક્ષમસ્વ બન્ધો મમ ધાર્થ્ય કૃપયા ।
 અહમપ્યભવં સિંહઃ ત્વદગ્રજવદુપયમાત્ પૂર્વમ્” ॥

૭૯. ઉદ્યોગિનઃ-૧

ત્રયઃ બાલકાઃ પરસ્પરં આત્મનઃ પિતૃણાં ધાવનરયવિષયે સર્ગર્વં કત્યન્તે સ્મ ।
 પ્રથમઃ । અયે, શ્ૃણુતં, મમ પિતા ધનુર્ધારી । તેન ક્ષિપ્તઃ શરઃ યાવત્ લક્ષ્યં પ્રાપ્નોતિ તાવદેવ સ એવ દ્રુતં ધાવન્ લક્ષ્યં પ્રાપ્નોતિ ।
 દ્વિતીયઃ । તદ્યત્કિચ્ચિત્ ખલુ । શ્ૃણુતં, મમ પિતા ગુલિકાસ્ત્રધારી । યાવત્ તેન ક્ષિપ્તઃ ગુલિકા લક્ષ્યં પ્રાપ્નોતિ તાવદેવ સ એવ દ્રુતં ધાવન્ લક્ષ્યં પ્રાપ્નોતિ ।

तृतीयः । युवां कुतः कत्येथे? शृणुतम् । मम पिता सर्वकाराधिकारी भवु । तस्य रयः अमेयः । तस्य उद्योगालयस्य पिधानवेला सायं पञ्चवादनसमयः । तथापि उद्योगालयं रथात् निष्कामन् अस्मद्गृहं सार्धयतुर्वादनसमय एव उपैति ।

१०. शितभुक्तिः-७

मित्रे देवदत्तब्रह्मदत्तौ मिष्टान्नविपणिं काञ्चन प्राविशताम् । पश्यतः देवदत्तस्य ब्रह्मदत्तः विपणौ त्रीणि याकोलेटमिधानि मिष्टानि योरथित्वा तानि स्वकञ्चुकस्यूते न्यवेशयत् । विपणौ तस्यैर्यं नापश्यत् । ब्रह्मदत्तः विपण्याः बहिरागत्य देवदत्तं सगर्वमवदत्, “पश्य, मम साडसम् । विपणिना अदृष्ट एव सुकरमडमय्युरम्” इति । देवदत्तः तं “तव साडसात् यतुरतरं साडसं करिष्यामि । पश्यतो विपणिनः मिष्टानि योरथिष्यामि । द्रक्ष्यसि किम्? । आगच्छ, विपणिं पुनः प्रविशाव” इत्यब्रवीत् । तौ विपणिं प्रविष्टौ । देवदत्तः विपणिनमवदत्, “आर्य, अनुमन्यसे येत् तुभ्यं मायामेकां दर्शयितुमिच्छामि” इति । विपणौ अनुमेने । देवदत्तः विपणिनमवदत्, “मध्यं त्रीणि याकोलेट-मिष्टानि देहि” इति । विपणौ तथैव अकरोत् । देवदत्तः तानि प्रसभमप्यादत् । कुक्षुः विपणौ देवदत्तमपृच्छत्, “तत्र का माया?” । देवदत्तः अवदत्, “एदानीं ब्रह्मदत्तस्य कञ्चुकस्यूते पश्य । तत्र त्रीण्यपि भवन्ति” इति ।

११. भौढ्यम्-५

कश्चन युवा भारतीयप्रशासनिकसेवापरीक्षायाः वाचिकपक्षे भागं वदति स्म । सः कदा भारतं स्वातन्त्र्यमलभत इति पृष्टः उत्तरमदात्, “कतिपयवर्षेभ्यः प्राक् प्रारब्धः सततः प्रयत्नः अन्ततः क्रिस्तशके १९४७ वर्षे सङ्गलः अलभत्” इति । अस्मद्स्वतन्त्रतायाः कारणाभूतः कः इति पृष्टः सः प्रत्यवदत्, “अडलः कारणाभूतः । यद्येदं तेष्वेकतमं आप्यास्यामि येत् तदा अन्ये परिभूताः भवेयुः” इति । तदा कञ्चिद्दुःखीयग्रहणं देशे उल्लभातमं सङ्कटमिति पृष्टः सः प्रत्युवाच, “एदानीं ऐतद्विषये संशोधनं किञ्चिमाणम् अस्ति । संशोधनपरिणामादनन्तरमेव वक्तुं शक्यम्” इति । तुष्टाः प्राश्निकाः तमवदन्, “भोः, अस्मद्प्रश्नाः गोप्याः । अन्येभ्यः न वक्तव्याः । गम्यताम्” इति । कोष्ठात्बहिः यदा स युवा आगतः तदा अन्ये अर्थिनः तमपृच्छन्, “भोः, ब्रूहि, किं पृष्टम्?” । सः अवदत्, “प्रश्नाः गोप्याः । वक्तुं न शक्नोमि” इति । तेषुकश्चन धर्मसिंहनामा तमवदत्, “प्रश्नाः गोप्याः भवेयुः । उत्तराणि गोप्यानि न भवन्ति । तानि मे निभृतं ब्रूहि” इति । तदा स युवा आत्मना दत्तानि उत्तराणि तस्मै समार्पयत् । प्रगल्भः धर्मसिंहः तान्युत्तराणि कण्ठगतान्यकरोत् । यदा धर्मसिंहः वाचिकपरीक्षार्थम् आहूतः तदा आदौ प्राश्निकेन सः पृष्टः, “तव जन्म कदा अलभत्?” इति । सः प्रत्यवदत्, “कतिपयवर्षेभ्यः प्राक् प्रारब्धः सततः प्रयत्नः अन्ततः क्रिस्तशके १९४७ वर्षे सङ्गलः अलभत्” इति । उत्तरेण विस्मितः तमपृच्छत्, “तव पितुर्नाम किम्?” इति । सः प्रत्यवदत्, “अडलः कारणाभूतः । यद्येदं तेष्वेकतममाप्यास्यामि येत् तदा अन्ये परिभूताः भवेयुः” इति । रुष्टः प्राश्निकः अपृच्छत्, “भ्रान्तः असि किम्?” इति । सः विनीतः प्रत्युवाच

“ઇદાનીં એતદ્વિષયે સંશોધનં ક્રિયામાણમ્ અસ્તિ । સંશોધનપરિણામાદનન્તરમેવ વક્તુ શક્યમ્” ઇતિ ।

૮૨. શિતબુદ્ધિઃ-૮

કદાચિત્ ન્યાયવાદી વૃદ્ધશ્ચ વિમાનયાને પરસ્પરપાર્શ્વપીઠયોઃ ઉપવિષ્ટૌ આસ્તામ્ । અઘ્વા દીર્ઘ આસીત્ । કાલયાપનાય પરસ્પરં સમભાષેતામ્ । સર્વજ્ઞમન્યઃ ન્યાયવાદી વૃદ્ધં જડમતિમમનુત તમવદચ્ચ, “ભોઃ, કચ્ચિત્ કાલયાપનાય ક્ષીડિતુમિચ્છસિ ?” ઇતિ । વૃદ્ધઃ અવદત્, “કા ક્ષીડા?”

ન્યાયવાદી । પ્રશ્નમેકં પ્રક્ષ્યામિ । યદિ સદુત્તરં ન દાસ્યસિ તદા મહ્યં પચ્ચાશત્રૂયકાણિ દાસ્યસિ । તતઃ ત્વં માં પ્રશ્નમેકં પ્રક્ષ્યાસિ । યદ્યહમ્ સદુત્તરં ન દાસ્યામિ તદા અહં તુભ્યં પચ્ચશતં રૂપ્યકાણિ દાસ્યામિ । અવગચ્છસિ કિમ્? ક્ષીડિતુમ્ અનુમનુષે કિમ્?”

વૃદ્ધઃ સુષુપ્સુરાસીત્ તથાપિ ક્ષીડિતુમનુમેને । ન્યાયવાદી વૃદ્ધમપૃચ્છત્, “ચન્દ્રઃ ભૂમ્યાઃ કિયદૂરે અસ્તિ?” । વૃદ્ધઃ, “ન જાને” ઇતિ વદન્ તસ્મૈ પચ્ચાશત્રૂયકાણિ દદૌ । વૃદ્ધઃ ન્યાયવાદિનમપૃચ્છત્, “આરોહણે દ્વિપાદ્ અવરોહણે તુ ત્રિપાદ્ કોડયમ્?” । ન્યાયવાદી બહુકાલમચિન્તયત્ તથાપિ તસ્મૈ ઉત્તરં નાભાત્ તદા પરાજિતઃ વૃદ્ધાય પચ્ચશતં રૂપ્યકાણિ દદૌ । વૃદ્ધઃ ધનં સ્વીકૃત્ય સ્વભુમારભત । ન્યાયવાદી પરાભૂતઃ તં વૃદ્ધં પુનઃ અપૃચ્છત્, “તવ પ્રશ્નસ્ય ઉત્તરં કિમ્?” । વૃદ્ધઃ, “ન જાને” ઇતિ વદન્ ન્યાયવાદિને પચ્ચાશત્રૂયકાણિ દત્વા સુખં સુષ્વાપ ।

૮૩. હાસ્યકૃચ્છ્રઃ-૮

ત્રયઃ પુરુષાઃ કસ્મિંશ્ચિત્ નિર્જને દ્વીપે નૌકાઘાતાત્ ક્ષિપ્તા અભવન્ । કિડુર્તવ્યતામૂઢાઃ તે ઈશ્વરં પ્રાર્થયામાસુઃ । કાલે ગતે કશ્ચન દિવ્યરૂપધારી પુરુષઃ પ્રત્યક્ષઃ અભૂત્ । સઃ તાનવદત્, “ ભોઃ, ઈશ્વરેણ પ્રેષિતોડહમ્ । પ્રીતોડસ્મિ, એકૈકઃ એકં વરં વૃણીતામ્ ” ઇતિ । પ્રથમઃ અવદત્, “દેવ, માં મદ્ગૃહં પ્રહિણોતુ” ઇતિ । તથૈવ અભવત્ । દ્વિતીયોડપિ તથૈવ સ્વગૃહમગચ્છત્ । દેવેન પૃષ્ઠઃ તૃતીયઃ સ્મિતવદનઃ અવદત્, “દેવ, અહમેકાકી અસ્મિ । અત્ર મમ મિત્રયોઃ પુનરાગમનં વાચ્છામિ” ઇતિ । હન્ત! તે મિત્રે પુનરાગતે ।

૮૪. દામ્પત્યમ્-૨૨

સ્ત્રી પત્યા સહ કલહમકરોત્ । તદનુ સ્વમાતરં દૂરવાણ્યા અવદત્, “અમ્બ, પુનઃ મમ ભર્તા મયા સહ કલહમકરોત્ । તેન સહ જીવનં દુષ્કરમ્ । તવ ગૃહમાગમિષ્યામિ” ઇતિ । માતા અવદત્, “વત્સે, ત્વમત્ર આગમિષ્યાસિ ચેત્ સઃ સુખી એવ ભવિષ્યતિ । તસ્ય અપરાધઃ દણ્ડનીયઃ । અહમેવ તત્ર આગમિષ્યામિ । મમ ઉપસ્થિત્યા એવ તં દણ્ડયિષ્યાસિ”

ઇતિ ।

८५. वाक्यातुर्यम्-१८

डिस्टटैवालयस्य अर्थकः सामाहिकप्रवचनाय देवालये जनान् समीक्षते स्म । चिराय ऐक ऐव कर्षकः आगतः । अर्थकः तमपृच्छत्, “भोः अद्य मम प्रवचनाय ऐक ऐव आगतोऽसि । किमलं प्रभाषै उत न?” इति । कर्षकः सप्रश्रयं प्रत्यवदत्, “भगवन्, भवान् किमित्थं पृच्छति । कुक्कुटपरिवेषणसमये यदि ऐक ऐव कुक्कुटः आगच्छति तदा तस्मै भाधं न देयं किम्?” इति । कर्षकप्रत्युत्तरेण विस्मितः अर्थकः तमवदत्, “भोः, तव विवक्षितमवगतम् । अवहितः शृणु” इत्युक्त्वा निरर्गलं सार्धघटिकापर्यन्तं बभाषे । अन्ते अर्थकः कर्षकमपृच्छत्, “भोः, कश्चिन्मम प्रवचनं समीचीनम्?” इति । तदा कर्षकः प्रत्यवदत्, “भगवन्, भादनसमये यदि ऐक ऐव कुक्कुटः समागतः तदा सर्वं द्रोणप्रभाषां भाधं तस्मै न समर्पयामि भवतु” इति ।

८६. डास्यकृच्छ्रः-८

भार्या: “प्रिय! मम कार्-यानस्य वाय्विन्धनमिश्रके (carburetor) जलं प्रविष्टम् इति भाति” ।
 भर्ता: प्रिये! कथमिदं स्यात्? तव कार्-यानम् एदानीं कुत्रास्ति?
 भार्या: [सगद्गदम्] अस्मत्-प्लवन-कासारि (swimming pool)

८७. डास्यकृच्छ्रः-१०

ऐकदा सुदुष्टौ अमरसिंहधर्मसिंही मृगयार्थं गुलिकास्त्रधारिणौ वनमगच्छताम् । मृगयाप्रसङ्गे धर्मसिंहः भल्लूकेन भृशं प्रणितः विगतासुरिव ज्ञानशून्यः अभवत् । अमरसिंहः ससाध्वसं यलदूरभाषकेन नगरस्थितनगरभटालयस्य सम्पर्कमकरोत् अवदञ्च, “भोः! मयि मम सुदुष्टि य मृगयार्थं वने विचरतोः मम सुदुष्टं भल्लूकेन प्रणितः शेते । सः न प्रतिभाषते, न जने यदि मृतः भवेत् । भवान् कृपया निर्दिशतु मया किं करणीयमिति” । नगरभटः प्रत्युवाच, “भोः! प्रथमं तावत् त्वया दृढं ज्ञातव्यम् यदि तव सुदुष्टं सञ्जवः मृतो वा इति” । अमरसिंहः प्रत्यवदत्, “भोः! कतिपय क्षणान् तावत् निरीक्षताम् । वदामि” इति । कतिपयक्षणानन्तरं नगरभटः दूरवाण्यां गुलिकास्त्रप्रयोगजनितशब्दमशृणोत् । सपदि ऐव अमरसिंहः दूरवाण्यामवदत्, “भोः! एदानीं मम सुदुष्टं निस्संशयं मृतः” इति ।

८८. मद्येपानम्-३

धर्मसिंहः कोल्कतानगरे कस्मिन्श्चात्सुइडापाने मदिरां पातुं प्रतिसायमागच्छति । मदिरायाः कायकूपी(bottle)त्रयं कीर्णाति ऐकैकं पिबति य । ऐकदा कुतूहलात् शौण्डिकः तमपृच्छत्, “आर्य! कुतः ऐककाले ऐव कायकूपीत्रयं कीर्णासि? एतरे तु ऐकां कायकूपीं पीत्वा ऐव अन्यां कीर्णन्ति” इति । धर्मसिंहः स्मितवदनः व्यवृणोत्, “भोः! मम भ्रातरौ स्तः । ऐकः दिल्लीनगरे वसति, अन्यः मुम्बयी नगरे । अस्मिन्नेव काले सायं द्वावपि तन्नगरस्थशुइडापाने कायकूपीत्रयमितां मदिरां कीर्णीतः । प्रथमा कायकूपी आत्मनः पानार्थम् । द्वितीया तृतीया तु भ्रात्रोः पानार्थम्

। એકદેશે મિલિતુમશક્તાઃ એવં સંજ્ઞામકરવામ । યદા મદિરાં પિબામઃ એકસ્થલે એવ મદિરાં પિબન્તઃ ઇવ ભાવં વિન્દામઃ “ઇતિ । ધર્મસિંહસ્ય ઉત્તરાત્ તૃમઃ શૌણ્ડિકઃ સ્વસ્થાનં પ્રતિ ન્યવર્તત । એવમેવ પ્રત્યહં ધર્મસિંહઃ સાયમાગચ્છતિ કાચકૂપીત્રયં કીણાતિ, પિબતિ ચ । એકસ્મિન્ દિવસે ધર્મસિંહઃ કાચકૂપીદ્વયમેવ અકીણાત્ । શૌણ્ડિકઃ મનસિ અશકુત, “અસ્ય ભ્રાત્રોઃ અન્યતરસ્ય દુરવસ્થા આપતિતા ભવેત્” ઇતિ । અપરેદ્યુઃ યદા ધર્મસિંહઃ આગત્ય કાચકૂપીદ્વયમકીણાત્, તદા શૌણ્ડિકઃ સવિનયં તમપૃચ્છત્, “અપિ તવ ભ્રાતરૌ કુશલૌ?” ઇતિ । ધર્મસિંહઃ સ્મયમાનઃ અવદત્, “નિસ્સંશયં, સખે!” ઇતિ । “કથં કાચકૂપીદ્વયમેવ કીણાસિ?” ઇતિ । ધર્મસિંહઃ ગમ્ભીરસ્વરેણ અવદત્, “સખે! ઇદાનીમહં મદ્યાપાનાત્ વિરતઃ । કાચકૂપીદ્વયં તુ મમ ભ્રાત્રોઃ એવ” ઇતિ ।

૮૯. વાક્યાતુર્યમ્-૨૦

કાચન માન્યા સ્ત્રી ઔષધાપણિં ગતા । સા આપણિકમપૃચ્છત્, “ભોઃ! મયા સિયનેઽ વિષઃ ક્યણીયઃ । અત્ર લભ્યતે કિમ્?” ઇતિ । ચકિતઃ આપણિકઃ તામપૃચ્છત્, “આર્યે, કિમર્થં વિષં કીણાસિ?” ઇતિ । સા ગમ્ભીરસ્વરેણ તં પ્રત્યવદત્, “અહં મમ ભર્ત્રે વિષં દાતુમિચ્છામિ” ઇતિ । દિગ્ભ્રાન્તઃ આપણિકઃ અવદત્, “આર્યે! કિં વદસિ? યદિ તદર્થં તુભ્યં વિષં વિકીણૈ માં ત્વાં ચ આરક્ષકાઃ કારાગારં નયેયુઃ । ઇતઃ કૃપયા અપસર “ઇતિ । તદા સા આત્મનઃ વિત્તસ્યૂતાત્ છાયાચિત્રમેકમુદ્ધૃત્ય તસ્મૈ અદર્શયત્ યસ્મિન્ છાયાચિત્રે આપણિકસ્ય પત્ન્યા સહ તસ્યાઃ પતિઃ રતિકીડાયાં નિરતઃ આસીત્ । નિર્વાણઃ ઉદ્ધિગ્નશ્ચ આપણિકઃ અવદત્, “અસંશયં તુભ્યં સિયનેઽ વિકીણૌ । ત્વયા પ્રથમમેવ વક્તવ્યમાસીત્ યત્ વૈદ્યનિર્દેશાત્ વિષં કીણામિ” ઇતિ ।

૯૦. ન્યાયવાદી-૨

ન્યાયાલયે ન્યાયવાદી સાક્ષિસ્થાનસ્થિતં વૈદ્યં પરીક્ષતે ।

ન્યાયવાદીઃ વૈદ્યવર્ચ! યદા ત્વયા કુણપપરીક્ષણાર્થં કર્તનં કૃતં તદા કર્તનાત્ પ્રાઙ્ ત્વયા નાડીપરીક્ષણં કૃતં કિમ્? સાક્ષીઃ ન કૃતમ્ ।

ન્યાયવાદીઃ કચ્ચિત્ ત્વયા તસ્ય રક્તસંમર્દઃ પરીક્ષિતઃ?

સાક્ષીઃ ન પરીક્ષિતઃ ।

ન્યાયવાદીઃ તસ્ય શ્વસનં પરીક્ષિતં કિમ્?

સાક્ષીઃ સર્વથા ન ।

ન્યાયવાદીઃ અતઃ, કચ્ચિત્ મન્યસે ભાવ્યં યત્ સઃ તવ પરીક્ષણાત્ પૂર્વં જીવિતઃ આસીત્?

સાક્ષીઃ ન હિ ।

ન્યાયવાદીઃ કથં ત્વં નિસ્સંશયં મન્યસે?

સાક્ષીઃ યતઃ પરીક્ષણાત્ પૂર્વમેવ તસ્ય મસ્તિષ્ઠં મમ લેખનતલે (table) સ્થાપિતમાસીત્ ।

ન્યાયવાદીઃ તથાપિ ભાવ્યં ખલુ સઃ જીવિત એવ આસીત્?

સાક્ષીઃ [વિમૃશ્ય] યદિ તત્ ભાવ્યં સઃ કુત્રાપિ ન્યાયવાદી એવ ભવતિ ।

८१. डास्यकृष्णः-११

पत्रदूतः (postman) कस्यचित् जनस्य गृहं प्रति पत्रवितरणाय गच्छति यदा सः बृहत्सारमेयेन सह स्थितं कञ्चन बालकं पश्यति । सः सारमेयात् भूतः तं बालकं पृच्छति, “बाल! कश्चित् तव सारमेयः दशति?” इति । बालकः प्रतिवदति, “मम सारमेयः कदापि कमपि न दशति” इति । यावत् भयमुक्तः पत्रदूतः पुरतः गच्छति तावदेव स सारमेयः तं दशति । दंशबाधितः पत्रदूतः रुष्टः बालं पृच्छति, “रे! कुतः अनृतं वदसि । त्वां ताडयामि” इति । बालकः प्रतिवदति, “अहमनृतं न वदामि । अयं सारमेयः मम न भवति भ्रु, “ इति ।

८२. डास्यकृष्णः-१२

हरिदत्तः धर्मदत्तः सन्जयदत्तश्च वयस्याः आसन् । त्रयोऽपि ऐककाले एव स्वर्गमगच्छन् । तत्र चित्रगुप्तः तानवदत्, “भोः! शृणुत, पृष्टप्रश्नस्य सत्यमेव उत्तरं प्रदेयम् । यदि कोऽपि असत्यं वदेत् तर्हि सः स्वर्गात् बहिष्कियते “इति । अथ । सः हरिदत्तमपृच्छत्, “कश्चित् भूलोके परदाररतः अभवः?” “कदापि न प्रभो” इत्यवदत् हरिदत्तः । “आढम्, इमानि कौशेयवस्त्राणि परिधाय स्वर्गसुभमनुभव” इति । हरिदत्तः तुष्टः कौशेयवस्त्राणि परिजग्राह । चित्रगुप्तः धर्मदत्तमपि तथैव अपृच्छत् । “कदा कदा परदाररक्तः अभवम् । परन्तु पश्चात् तमः स्वदारारस्वेव रतः अभवम्” इति । चित्रदत्तः तस्मै कार्पासवस्त्राणि ददौ । चित्रगुप्तेन तथैव पृष्टः सन्जयदत्तः उत्तरमदात्, “क्षमस्व माम् । अहं सदा परदारारस्वेव रतः अभवम्” इति । तस्मै चित्रगुप्तः वल्कलानि ददौ । काले गते ऐकदा सन्जयदत्तः हरिदत्तेन सह सममिलत् । तदा दुःभसागरे निमग्नं हरिदत्तं सन्जयदत्तः अपृच्छत्, “मित्र! किमिदम्? कुतः दुःभमग्नः असि?” इति । “ज्यः वल्कलवस्त्रधारिणीं मम भार्यामत्र अपश्यम् ” इति निर्विण्णः हरिदत्तः अवदत् ।

८३. दाम्पत्यम्-२२

पतिः पत्नीं वदति, “प्रिये! अहं मम मित्रमेकम् अधरात्रौ भोजनाय आह्वयम्” इति । पत्नी वदति, “अरे, किमिदम्? भक्तोऽसि किम्? गृहमव्यवस्थितं वर्तते । वस्त्राणि डेतुमापणं जिगमिषामि । अद्य भक्ष्यभोजययुतभोजनपाके मम आस्था नास्ति । ” पतिः, “अहं सर्वं जानामि” । पत्नी । “अथ कुतः मित्रम् आह्वयः?” पतिः, “भूयः सः परिणेतुं वाञ्छति” ।

८४. वाक्यातुर्यम्-२१

भर्ताः प्रिये, यदि मज्जं प्रभूतं स्वं मम पिता न अदास्यत् त्वं मां अवशिष्यः किम्? भार्याः प्रिय, यदि न केवलं तव पिता अन्यः कोऽपि तुभ्यं प्रभूतं स्वम् अदास्यत्, तदापि अहं त्वाम् अवशिष्यम् ।

૯૫. ન્યાયવાદી-૨

ન્યાયવાદી: ઇદાનીં વયમભિયોગે જિતવન્તઃ ખલુ । કચ્ચિદ્દદસિ યદિ ત્વયા ચૌર્યં કૃતમ્? અભિયુક્તઃ હ્યઃ ન્યાયાલયે ભવતઃ વાદસરણીં શ્રુત્વા શક્ષિતોડહં યદિ મયા ચૌર્યં કૃતં વા ન વા ।

૯૬. શિતબુદ્ધિઃ-૯

કાચન કાર્-યાનચાલિકા રાજપથે આરક્ષકેણ અવરુદ્ધા । અવરોઘકારણં પૃષ્ઠઃ આરક્ષકઃ પ્રત્યવદત્, “આર્યે! અનુજ્ઞાતવેગમતિક્રમ્ય વાહનં ત્વયા ચાલિતમ્ । કૃપયા દર્શય તવ ચાલનાનુજ્ઞાપત્રમ્ । સ્ત્રી પ્રત્યવદત્, “આર્ય! મમ અનુજ્ઞાપત્રં નાસ્તિ । ત્રિવારં મદિરાપાનમત્તા કાર્-યાનચાલનમકરવમિતિ કારણાત્ આરક્ષકૈઃ તત્ સ્વાયત્તીકૃતમ્” । ચકિતઃ આરક્ષકઃ અપૃચ્છત્, “આર્યે! કૃપયા વાહનસ્ય પગ્ગુસડ્પ્યાપત્રં દર્શય” ઇતિ । સ્ત્રી પ્રત્યવદત્, “તન્નાસ્તિ, અહં ઇમં કારયાનમપાહરમ્” ।

આરક્ષકઃ, “અપાહરઃ?”

સ્ત્રી, “બાઢમ્, ન કેવલં કાર્-યાનમપાહરં, તસ્ય સ્વામિનં હત્વા તસ્ય કાચં ખણ્ડશઃ નિકર્ત્ય કાર્-યાનસ્ય સામગ્રીકોષ્ઠે ન્યવેશયમ્”

આરક્ષકઃ નિતરાં ભ્રાન્તઃ સ્વનિયામકેન સહ દૂરવાણયા સમલપત્ સાહાય્યં પ્રાર્થયચ્ચ । ક્ષણાત્ નિયામકઃ કતિચન આરક્ષકૈઃ સહ તત્ર વાહને આગચ્છત્ । તાં સ્ત્રિયં સ્વગુલિકાસ્ત્રસ્ય લક્ષ્યં કૃત્વા અવદત્, “કૃપયા યાનાદવાતર” । સ્ત્રી અવાતરત્ અપૃચ્ચચ્ચ, “આર્ય, કિમાપતિતમ્?” નિયામકઃ, “ આર્યે! મમ આરક્ષકઃ વદતિ, “ત્વં, કાર્-યાનમપહૃત્ય તસ્ય સ્વામિનમહન” ઇતિ । દિગ્ભ્રાન્તા ઇવ સ્ત્રી અવદત્, “કિં?કિં? અહમહનમ્? “ઇતિ । નિયામકઃ અવદત્, “કાર્-યાનસ્ય સામગ્રીકોષ્ઠમ્ અપાવૃણુ” ઇતિ । સ્ત્રી સામગ્રી-કોષ્ઠમ્ અપાવૃણોત્ । સામગ્રી કોષ્ઠે ન કિચ્ચિદપિ વસ્તુ અવર્તત ।

નિયામકઃ, “કચ્ચિદિદં તવ યાનમ્?”

સ્ત્રી, “આર્ય! નિઃસંશયમ્” ।

“તર્હિ તવ યાનસ્ય પગ્ગુસડ્પ્યાપત્રં દર્શય” ।

“પશ્ય, ઇદં પત્રમ્” ઇતિ વદન્તી પગ્ગુસડ્પ્યાપત્રમદર્શયત્ ।

“તવ ચાલનાનુજ્ઞાપત્રં દર્શય” ।

હસ્તસ્યૂતાત્ અનુજ્ઞાપત્રમુદ્ધૃત્ય સ્ત્રી અદર્શયત્ ।

નિયામકઃ ઉદ્ભ્રાન્તઃ તામવદત્, “આર્યે! ક્ષમસ્વ મામ્ । આરક્ષકઃ મામવાદીત્ ત્વં કારયાનમપહૃત્ય, કાર્-યાનસ્વામિનં હત્વા, તસ્ય કલેવરં નિકર્ત્ય યાનસ્ય સામગ્રી-કોષ્ઠે ન્યવેશયઃ । ત્વયા સાકં ન કાર્-યાનપગ્ગુસડ્પ્યાપત્રં ન ચ તવ ચાલનાનુજ્ઞાપત્રં વર્તેતે ઇતિ । ”

સ્ત્રી, “અહો! અનૃતસ્ય પરાકાષ્ટા ખલુ । સ ચ પ્રાયેણ અવાદીત્ યદહં અનુજ્ઞાતવેગમતિક્રમ્ય કાર્-યાનચાલનમકાર્ષ્ય ચ?”

९७. वाक्यातुर्यम्-२२

वैद्यः चिकित्सां लब्धवता केनयन सह दूरवाण्यां समलपत्, “भोः, त्वया दत्तं वित्तकोषपत्रं(chèque) पुनरागतम् भवतु” इति ।

चिकित्सितः प्रत्यवदत्, “क्षम्यतां, मम जनुवेदना य पुनरायाता” इति ।

९८. वाक्यातुर्यम्-२३

कार्-याने उद्योगालयं गच्छन् नर अेकः स्वोद्योगालयस्य निकटे कार्-यानसंस्थापनाय स्थलम् मार्गयति स्म । कुत्रापि अवकाशः न दृष्टः । स्वकार्याय त्वरितं गन्तुकामः ईश्वरं यावत् प्रार्थयत्, “प्रभो! त्वत्कृपया यदि कार्-संस्थापनाय अवकाशः लभ्यते येत् अद्य प्रभृति धूमपानं न करिष्यामि” इति तावदेव अवकाशः दृष्टः । ञटिति ईश्वरमवदत्, “विस्मर यद्दुक्तम् प्रभो । छदानीमेव अवकाशः लभ्यः” इति ।

९९. दाम्पत्यम्-२३

परियारिका वेतनवृद्धिम् अवाञ्छत् । सा तस्याः स्वामिनीं प्रार्थयत्, “भवति, अहं मम मासिकवेतने वृद्धिं काङ्क्षामि” ।

स्वामिनी सगर्वमपृच्छत्, “वृद्धिः कुतः?” ।

परियारिका प्रत्यवदत्, “भवति, त्रीणि कारणानि भवन्ति । अहं वस्त्रधावने भवत्याः यतुरतरा” ।

स्वामिनी रुष्टा अपृच्छत्, “को वदति त्वं यतुरतरा इति?” ।

परियारिकाः “भवत्याः भर्ता । डिञ्च अहं पाककलायामपि भवत्याः यतुरतरा” ।

स्वामिनीः “भूषा भवतु । को वदति इत्थम्?”

परियारिकाः “भवति! भवत्याः भर्ता अेव । अपि य अहं भवत्याः कामकलायामपि यतुरतरा ।”

स्वामिनी [सरोषम्] “उञ्जे! पुनः मम भर्ता अवदत् किम्?”

परियारिकाः “नछि, नछि, भवत्याः निष्कुटपालकः अवदत्”

स्वामिनी यकिता निर्वाङ्मया अभवत् । सावधानं परियारिकाम् अपृच्छत्, “भगिनि! कियतीं वेतनवृद्धिमपेक्षसे?”

१००. शितभुद्धिः-१०

सडोदरी सडोदरं पृच्छतिः भ्रातः, पितामह्यै तस्याः जन्मदिने किम् उपायनं दातुम् इच्छसि?

सडोदरः अहं तस्यै पादकन्दुकं दास्यामि ।

सडोदरीः व्यर्थः भवतु । सा पादकन्दुकेन किं वा करिष्यति?

सडोदरः यतः, सा मम जन्मदिने मङ्गलं भगवद्गीताम् अदात् भवतु ।

-धतुतु शडुडु-

Compiled/written, encoded, and proofread by
G.S.S. Murthy murthygss at gmail dot com

Hasyashikarashatakam

pdf was typeset on July 7, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

